

NAŠ

DROGA
PORTOROŽ

INTERNA IZDAJA

št. 12

december 1999

NAŠ GLAS izdaja družba DROGA d.d. Glasilo urejuje uredniški odbor. Odgovorna in glavna urednica Lilijana Ivanek - Pečar. Fotografija Jadran Rusjan, karikature Vito Šaruga. Tehnična ureditev Sonja Požar in Damjana Poberaj. Tisk tiskarna VeK Koper, v nakladi 1000 izvodov. Glasilo dobijo člani kolektiva brezplačno. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 4/3-12-1217/95-23/273, z dne 17. 7. 1995, šteje NAŠ GLAS med proizvode, za katere se plačuje 5 % davka od prometa proizvodov. TISKANO NA RECIKLIRANEM PAPIRJU.

GLAS

Bodite dobri, to je vse!

Miroslaw Balka, poljski kipar

Letošnje leto poteka v znamenju začetka novega tisočletja. V časopisih smo lahko prečitali precej člankov in ugibanj o tem, če je začetek tisočletja leto 2000 ali šele naslednje, dvatisočprvo. Ne glede na to, kdo ima prav, smo se ljudje oklenili številke 2000. Morda zato, ker je po tisoč letih številka dve na začetku letnice vznemirljiva novost; celih naslednjih tisoč let bo ostala tam, pred oznako tekočega stoletja! Samo dve ali največ tri generacije v tisoč letih doživijo to spremembo.

Kdo ve, če so ljudje daljnega leta 999 čutili vsaj približno tako, kot čutimo danes mi? Bržkone so se komaj zavedali, kaj pomeni prelom tisočletja; tedanja Evropa je bila zapletena v neštete plemenske boje, preprosto ljudstvo je bilo (kljub pokristjanjevanju) zelo nevedno in še zmeraj naklonjeno poganskim običajem. Koliko je današnji svet boljši od takratnega? Kaj mu je prinesla številka ena na začetku letnice? Mnogo koristnih odkritij na vseh področjih znanosti, mnogo lepote v umetniških stvaritvah in mnogo zadovoljstva ob vse večjem udobju in urejenosti vsakdanjega življenja; a tudi mnogo grozot, vojne, nasilja, krutosti in razčlovečenja. Blagostanje in napredek stopata vstric s tegobami, ki niso manjše od tistih pred tisoč leti. Smo se torej sploh kaj spremenili od takrat? Nekoliko smo le na boljšem: vojne in zlo se nam ne zdijo več tako samoumevni, četudi jih mnogokrat ne moremo preprečiti. Mlajši rod kaže manj nestrpnosti do drugih ras in tujih navad, križari po internetu in pri tem pozablja na meje in tradicionalne sovražnosti. Morda se bo v naslednjem tisočletju rodil svet brez državnih meja, narodi se bodo zlili v nove rase, postala bosta važna le delo in mirno sožitje. Smo zato tako vznemirjeni ob misli na leto 2000? Upamo na lepše čase? Jih slutimo? Ali pa mogoče samo uživamo v občutku pričakovanja, ki je bržkone lepše od vsega, kar mu bo sledilo?

Letos so ulice in javni lokali okrašeni bolj razkošno kot druga leta, proizvajalci in trgovci nudijo izjemno ugodne nakupne pogoje, vrstijo se obljube, patetične napovedi - to in še vse drugo v imenu leta 2000. Kaj pa bo v resnici sledilo 1. januarju? Najbrž nič, česar svet še ni videl: morali bomo delati, da bomo preživeli, malo se bomo smejali in malo jezili, skušali bomo uresničiti svoje cilje in doživeti kaj lepega. Ker pa se bolj kot naši davni predniki zavedamo prehoda v novo tisočletje, lahko vendarle naredimo nekaj v imenu upanja na boljše čase: lahko se držimo kakšne lepe obljube, lahko postorimo kaj koristnega za druge tudi takrat, ko to ni naša delovna dolžnost. Če bo vsak pri sebi sklenil kaj podobnega in nato vsaj do polovice držal obljubo, potem bo naslednje tisočletje sčasoma dobilo tisto podobo, o kakršni sanja človeštvo že od nekdaj: mir, sožitje in blagostanje.

Sonja Požar

Foto: Jadran RUSJAN

NOVOLETNI INTERVJU

NAPREJ PO ZAČRTANIH POTEH

Letnica 2000 je nedvomno pomembnejša in zanimivejša od vseh dosedanjih, toda kljub napovedim nekaterih pesimistično razpoloženih futurologov verjamemo, da se bo vse odvijalo naprej po bolj ali manj predvidenih poteh; vsaj kar se tiče poslovanja v našem podjetju. Kako bomo zaključili tisočletje in kakšna 'presenečenja' lahko pričakujemo v naslednjem letu, nam je, kot vsako leto ob zaključku leta, povedal gospod Matjaž Čačovič, predsednik uprave.

NAŠ GLAS: Kako smo poslovali v iztekajočem se letu?

G. Čačovič:

Kljub temu da je do zaključka leta še en mesec, so ocene o poslovanju podjetja v letu 1999 že znane in kažejo, da bodo finančni rezultati skladni s predvidenimi v poslovnem letnem načrtu. To pomeni, da smo ohranili vse pozicije na domačem trgu z izjemo tržnega deleža riža, kjer beležimo kar občuten padec. Na drugi strani smo povečali izvoz, tako da v celoti beležimo realno rast poslovanja. Dokončna ocena po posameznih poslovnih funkcijah bo znana po izdelanih bilancah podjetja. Mislim pa, da gre še za eno od uspešnih poslovnih let v nizu, ki ga beležimo zadnjih nekaj let.

N.G.: Kako so poslovala podjetja v tujini?

G. Čačovič:

Z letošnjim letom smo zaokrožili organizacijo in ustanavljanje podjetij v republikah nekdanje Jugoslavije. Sedaj imamo podjetja v vseh državah bivše Jugoslavije,

vprišanje je le, kako bo v Črni gori. Ta podjetja naj bi opravljala distribucijo naših izdelkov in se povezovala z lokalno industrijo glede proizvodnje izdelkov po sistemu dodelavnih poslov in sicer tistih izdelkov, katerih uvoz iz Slovenije bi bil predrag. Tu gre predvsem za kavo.

Po zadnjih podatkih, s katerimi razpolagam, bodo podjetja, ki delajo celo leto (tu mislim na Drogo d.o.o. Buje in Drogo d.o.o. Sarajevo), uresničila letni poslovni načrt. V Droga d.o.o. Skopje delamo šele dva meseca, ker smo imeli težave s pridobitvijo uporabnega dovoljenja. Pred slabim mesecem pa je končno stekla proizvodnja tudi v d.o.o. Sombor, to je praženje kave in distribucija na področju Vojvodine. D.o.o. Sombor ni v lasti Droge, bo pa takoj, ko bo stekla privatizacija in bo možen prenos lastništva na Drogo.

N.G.: Kako je poslovalo hčerinsko podjetje Soline d.o.o.?

G. Čačovič:

Podjetje bo leto končalo z izgubo; taka so bila tudi predvidenja, ker je bila letna količina pridelane soli nižja od količine, ki je rentabilna. Odnosi z državo niso takšni, kakršni bi morali biti. Še vedno čakamo na odlok o statusu krajinskega parka in na z njim povezan odlok o financiranju. Kdaj se bo to zgodilo, ne vem. Obljubljeno je bilo, da bo to urejeno v drugi polovici letošnjega leta. Upam, da bo odlok izdan vsaj v prvi polovici naslednjega.

N.G.: Kako je s kotacijo delnic in kakšna so predvidenja?

G. Čačovič:

Naša delnica je ena izmed najstabilnejših na borzi in ima najmanjša nihanja. Njena vrednost se letos giblje okoli 35.000 SIT. Je slabo likvidna delnica, kar pome-

NOVOLETNI INTERVJU

ni, da se težko prodaja. Lastniki se očitno težko ločijo od Droginih delnic. Predvidevanja o kakršnihkoli spremembah so težka, večje spremembe lahko pričakujemo le, če bodo tujci prišli na našo borzo in zopet začeli z nakupi, tako kot je bilo pred dvema letoma. Sami na gibanje delnice ne vplivamo in jo prepuščamo dejanski ponudbi in povpraševanju.

N.G.: Kakšna je struktura lastnikov? Ali bodo Britanci svoj delež spreminjali ali ga bodo morda prodali? Kolikšen je procent internih delničarjev?

G. Čačovič:

Drogo ima v lasti 4000 delničarjev, 19 % ima britanski lastnik, 18% imata institucionalna sklada, kapital-ski in odškodninski, 25% imajo PID-i in banke, 40 % pa ostali. Kolikšen je procent internih delničarjev, ne vemo, to bi pokazal le izpis iz delniške knjige. Le-ta pa je nepotreben oz. nesmiseln.

Britanci trdijo, da ne nameravajo spremeniti svojega deleža in da so zadovoljni s sedanjim.

N.G.: Ali so že začeli graditi novo tovarno? Kako bo potekala selitev proizvodnje? Kako bo to vplivalo na poslovanje Droge, na njeno organizacijo in finance?

G. Čačovič:

Nova tovarna je eden izmed redkih projektov, ki ni bil uresničen v letošnjem letu. Razlogov za to je več, predvsem pa sta pomembna dva: prvi, da se je delo na projektni dokumentaciji zavleklo, in drugi, da smo lokacijsko dokumentacijo prejeli z zamudo. Sedaj so zadeve veliko bolj jasne, sklenili smo pogodbo z generalnim izvajalcem, gradbišče je odprto in rok za izgradnjo tovarne je eno leto. V decembru naslednje leto naj bi bili vsi pod novo streho. V rok so vključene tudi ključne aktivnosti, vezane na selitev. Pripravili bomo detajlni plan; vse aktivnosti bo potrebno zelo skrbno in natančno načrtovati, tako da ne bo ovirana proizvodnja za trg in da ne bo prišlo do tehničnih okvar.

Tu so še številne nove aktivnosti, vezane na novo tovarno. Iz programa Argo bomo izločili program dodatkov jedem in ga preselili v PC Gosad, iz PC Začimba pa bomo izločili program začimb in ga preselili v PC Zlato polje, kar pomeni da bo naslednje leto ne le

leto izgradnje nove tovarne, temveč tudi leto zaokroževanja proizvodenj in tehnologij. Nova tovarna bo seveda vplivala na vsebino poslovanja in, upam, tudi na način razmišljanja. Bistvene posege bomo naredili na področju logistike, saj bomo sedanje skladišče zamenjali z visokim regalnim avtomatskim skladiščem; spremembe pa bodo tudi v proizvodnem procesu.

Denar za novo tovarno je zagotovljen in po ocenah investicijskega programa ter ocenah poslovanja za leto 2000 investicijski izdatek ne bo vplival na naše poslovanje.

N.G.: Gospod Jan Žižek je odšel. Ali lahko pričakujemo novega člana uprave?

G. Čačovič:

Dogajanja v zvezi z upravo so bila v letošnjem letu izredno zapletena. Zgodilo se je kot že v preteklosti, da je prišlo do nesoglasij v upravi, kar je imelo za posledico odhod mojega namestnika. Nazorni svet še vedno vztraja, da bi morala biti uprava tričlanska, in se tudi ne strinja, da bi jo sestavljali notranji člani Droge d.d.. Sam osebno menim, in za to si bom tudi prizadeval, da moramo v upravo dobiti člana, ki bo dobro poznal podjetje, ki bo kooperativen in ki bo imel vizijo. Veliko vprašanje je, če lahko takega člana dobimo od zunaj, še posebno z vidika kadrovskega primanjkljaja visokostrokovnih kadrov na Obali.

Rad bi poudaril, da je bila letošnja situacija dovolj neugodna in se je slabo vzdušje delno prelilo tudi v kolektiv. Tudi nadzorni svet se je z zadevo predolgo časa ukvarjal in pustil v negotovosti tako predsednika uprave kot tudi kolegij.

N.G.: Kaj pomeni vstop Slovenije v EU za Drogo d.d.?

G. Čačovič:

Za Drogo pomeni večjo konkurenco, ki je sicer že sedaj zelo velika, pomeni odpravo zaščitne carine pri kavi ter s tem še večjo cenovno konkurenco pri nosilnem izdelku; in pomeni seveda tudi večji pretok ka-

NOVOLETNI INTERVJU

pitala, kar lahko vpliva na višino vrednosti delnice oziroma na eventuelne nakupe naših delnic.

N.G.: Kako bo s plačami v naslednjem letu?

G. Čačovič:

Plače predstavljajo poseben problem. Letos se soočamo s paradoksalno situacijo. Čeprav smo plače povečali najbolj v zadnjih letih, je nezadovoljstvo največje. Razlog je v novem sistemu stimulativenega nagrajevanja, katerega bistveni del je korekcijski faktor, ki je vezan na doseganje čistega dobička glede na plan. Ker se je ta korekcijski faktor v letošnjem letu zelo spreminjal, saj se je spreminjal tudi čisti dobiček (vemo namreč, da so z vidika doseganja čistega dobička zadnji trije meseci najbolj ugodni, prvi trije pa najbolj neugodni), je bilo nihanje veliko in to je bil tudi razlog za nezadovoljstvo. Uprava bo pripravila predlog, na podlagi katerega bi ta problem skušali rešiti tako, da bi nihanja omejili. Popolnoma jasno pa je, da ne moremo izpustiti ključnega elementa, in to je, kako se naše delo potrjuje na trgu.

Pri politiki plač bi rad poudaril vse ostale ugodnosti, katere zaposleni premalo cenijo: dodatno zdravstveno zavarovanje, možnosti izobraževanja, trinajsta plača, družabna srečanja poleti in za novo leto, izleti in podobno. Žal vse to čestokrat pozabljamo in vidimo le izhodiščno plačo. Vsekakor si v upravi želimo čimvečjega zadovoljstva med zaposlenimi. Za naslednje leto smo si zadali tri naloge: zadovoljstvo kupcev, zadovoljstvo dobaviteljev in tudi zadovoljstvo zaposlenih. Vendar moramo k temu pripomoči vsi: svet delavcev, sindikat in uprava. Pričakujem pa, da bomo s skupnimi močmi klimo in odnose v podjetju izboljšali.

N.G.: Veliko govorimo o odnosih v podjetju, o klimi. Kako ocenjujete odnose med zaposlenimi v Drogi d.d.? Zakaj so takšni, kakršni so?

G. Čačovič:

Res je, veliko govorimo o odnosih in o klimi v podjetju. Odnosi so taki, kakršni so, precej so odvisni od

lokacij in se med posameznimi lokacijami tudi razlikujejo. Občutek imam, da je v Argu in Začimbi precej negotovosti zaradi selitve in precej nezadovoljstva zaradi plač, da pa globljih nezadovoljstev ni in da gre morda samo za posamezna nezadovoljstva. Mislim, da gre za zaposlene, ki so zelo lojalni, da gre za sodelavce, ki so prizadevni in radi prispevajo k izboljšanju rezultatov, seveda, če dobijo ustrezno plačilo. Ob tej priložnosti bi se jim zahvalil za sodelovanje in prizadevnost in seveda računam, da bo tako tudi v naslednjem letu.

N.G.: Večina ljudi je mnenja, da ni vse v denarju (plači) pa tudi v dislociranosti ne. Očitajo vam nekomunikativnost. Kaj menite o tem?

G. Čačovič:

Nekomunikativnost je predvsem stvar osebnosti in pa stvar sposobnosti dialoga. Res je, da sem včasih manj komunikativen, kot bi pričakovali od predsednika uprave, vendar je to bolj posledica premalo argumentiranih ali pavšalnih ocen sogovornika. Rad bi se pogovarjal in bil bolj odprt, če bi seveda bila tudi povsod drugod prisotna ta, predvsem argumentirana, odprtost, ne pa površne ocene o tem, kako je slabo, kako so plače nizke in podobno.

N.G.: Moderno je govoriti o izzivih. Kaj je za vas po enajstih letih v Drogi izziv?

G. Čačovič:

Samega sebe vedno izzivam. Če ne bi bilo tako, bi se ne lotil projekta nove tovarne, ki je zelo velik in predstavlja zaokrožitev poslovne politike v Drogi kar za nekaj let naprej ter rešitev številnih problemov, ki so se vleкли skozi zgodovino. Velik izziv je bila zame tudi združitev s podobnim podjetjem živilske industrije. Žal se ni uresničila. Če se zopet vrnem na prelomno leto 2000, bo z novo tovarno in z zaokrožitvijo posameznih programov in lokacij narejen velik ko-

NOVOLETNI INTERVJU

rak in zadoščeno bo enemu izmed izzivov, ki je bil v meni stalno prisoten.

N.G.: Ali nam lahko razkrijete, kje boste pričakali 'prehod' v novo tisočletje?

G. Čačovič:

Novo leto bom pričakal v hotelu Plesnik v Logarski dolini.

N.G.: Kakšni so vaši osebni načrti za leto 2000?

G. Čačovič:

Predvsem bi želel, da bi bil v naslednjem letu bolj zdrav. Letos sem zaradi negotovosti in krizne situacije v upravi prejel kar nekaj udarcev gripe in viroze, ki jih sicer ne bi. Želel bi, da se mi to v naslednjem letu ne bi ponovilo.

Veliko zdravja želim tudi vsem sodelavcem in enako vsem njihovim družinskim članom. Ponovno se zahvaljujem vsem za sodelovanje in prizadevnost, ki se tudi letos kaže v poslovnih rezultatih. Računam na pripadnost vseh tudi v prihodnjem letu.

Vsem želim vse najboljše, vesele božične praznike in veliko sreče v novem letu.

Majda VLAČIČ

Foto: Jadran RUSJAN

CELOVITO OBVLADOVANJE KAKOVOSTI

PONOVNA CERTIFIKACIJSKA PRESOJA

Konec prejšnjega meseca je skupina treh presojevalcev BVQI v treh dneh opravila ponovno certifikacijsko presojno sistema kakovosti.. V tem mesecu namreč poteče veljavnost našega certifikata, ki dokazuje skladnost sistema kakovosti s standardom SIST ISO 9001. Ponovno smo morali dokazati, da smo uvedeni sistem v treh letih dogradili in izboljšali, predvsem pa, da v praksi živi ter da so vanj vključeni vsi zaposleni.

Presoja je bila natančnejša in obsežnejša od kontrolnih, a še vedno vzorčna, kar pomeni, da so bili še vedno pregledani le posamezni deli poslovanja.

Presojali so nas naši "stari znanci": g. Brun kot vodilni presojevalec in presojevalki ga. Potočnik in ga. Malovrh. Na zaključnem sestanku s člani kolegija uprave so poudarili, da po novih pravilih pri presojah ne iščejo samo neskladnosti, ampak tudi predlagajo dopolnitve in izboljšave sistema, s čimer doprinesejo k napredku. Ugotovljenih je bilo le nekaj pomanjkljivosti, ki bodo še v tem mesecu odpravljene, tako da bomo prejeli nov **CERTIFIKAT**, veljaven naslednja tri leta. Tudi tokrat so ugotovili, da vsi zaposleni nastopajo odprto in samozavestno, radi odgovarjajo na vprašanja, dobro poznajo postopke ter sprejemajo pripombe presojevalcev.

Kljub temu pa je še vedno veliko, morda na videz nepomembnih pomanjkljivosti, ki pa vendarle kažejo na našo nedoslednost, ki bi ji lahko rekli tudi malomarnost (nepodpisani zapisi brez datumov, ni označenih strani, najdejo se tudi neobvladovani dokumenti, itd.). Torej

bodimo natančnejši in doslednejši pri izvajanju nalog!

Na koncu le še lepa in prisrčna hvala vsem z željo, da bi še z večjo zavzetostjo prispevali k napredku v letu 2000.

Maruška LENARČIČ

NAJBOLJŠI PRISTOPI ZA USPEH

8. LETNA KONFERENCA SLOVENSKEGA ZDRUŽENJA ZA KAKOVOST

Na Bernardinu je 11. in 12. novembra potekala konferenca, na kateri se je zbralo okrog 300 udeležencev. Zvrstilo se je veliko referatov, mag. Peter Mlaka je predaval o temi "**MOTIVIRANJE LJUDI IN KONKURENČNA KAKOVOST**". Izbral sem nekaj njegovih zanimivih izjav.

V obdobju velikih gospodarskih sprememb se mnogokrat vprašamo, kako doseči koristne premike v obnašanju vodij, njihovih najožjih sodelavcev in vseh zaposlenih. Nenehno izboljševanje in prilagajanje zahtevam okolja je nuja, ki se ji ne moremo izogniti. Ustvarjalnost pa loči dobre od manj dobrih, uspešne od manj uspešnih in - **odlične od dobrih**.

POSLOVNA ODLIČNOST = ZADOVOLJNI KUPCI

SPREMEMBE IN OBVLADOVANJE NASPROTIJ

Proces uspešnega obvladovanja sprememb sestavljajo: uvedba timskega dela, doseganje novih vedenjskih vzorcev in vrednot, stabiliziranje delovanja na višji ravni. Največje spremembe so potrebne v obnašan-

ju, torej "v glavah ljudi". Razmišljanje vseh vodij je treba usmeriti v **trženje**. Poskrbeti je treba tudi za debirokratizacijo sistemov in struktur. Bodočnost je namreč **pri kupcih - strankah**, ki jih moramo poslušati in razumeti.

DROGA
PORTOROŽ

CELOVITO OBVLADOVANJE KAKOVOSTI

PRENAŠANJE ODGOVORNOSTI NA ZAPOSLENE

Od človeka ni treba zahtevati zgolj **trdega dela**, ampak ga je potrebno **vklučiti v poslovanje**. Rezultat je boljše delo, povečan občutek pripadnosti in zadovoljstva ter samoizpolnitve. Ni se potrebno veliko ukvarjati le z izboljševanjem organizacije in delovnih postopkov - ključ do uspeha so ljudje - **voditelji**. Potrebno je prenašanje odgovornosti na zaposlene. Organizacijske slabosti nastajajo zaradi pomanjkljivih komunikacij in šibke povezanosti ljudi. Vsi zaposleni so del podjetja, in če vsak gleda le na svoj "**vrtilček**", niso povezani in ne morejo delovati kot celota. Velikokrat se pozablja, da je organizacija predvsem "**socialni sistem**", zato je ključno delovanje vodij **sodelovalno vodenje**. Spremembe na tržišču zahtevajo miselno in kreativno prožne ljudi, ki so sposobni **izvirnega odločanja**.

Naloga uspešnega managementa je torej vzpostaviti takšno vzdušje in "**podporne mehanizme**", da bodo ljudje, kot nosilci energije in duha, usmerjeni v razvoj podjetja. Kadar želimo zagotoviti čim višjo stopnjo vključenosti ljudi, moramo vedeti, kaj sposobni in ustvarjalni ljudje od

podjetja pričakujejo - t.j. **raznoliko delo in zanimivo sodelovanje** v zmagovitih timih. Najuspešnejša podjetja se usmerjajo na sklepanje "**koope- rativnih pogodb**" z zaposlenimi na najpomembnejših vodilnih in strokovnih področjih, saj to prinaša najboljše rezultate, še posebej takrat, ko želijo **konkurirati s kakovostjo**.

Dobro **timsko delo** temelji na zupanju in spoštovanju in na **pravilih vedenja**, ki ju vzpodbujata. Za to so potrebni zreli ljudje, pravi procesi odločanja in prava organizacijska struktura.

POSLOVNA ODLIČNOST = ZADOVOLJNI ZAPOSLENI

USTVARJALNO SODELOVANJE LJUDI

V novejši organizacijski teoriji in praksi je v ospredju **timsko delo**. Ljudje, ki predstavljajo kulturo podjetja, so bogastvo, ki ga na tržišču ni možno kupiti v zeleni obliki. Ljudje in kultura nekega podjetja sta **konkurenčni prednosti**, ki ju je najtežje ustvariti. Največkrat so namreč interesi zaposlenih drugačni, kot so interesi podjetja (kapitala). Zara-

Foto: Jadran RUSJAN

di tega je potrebno zblížati organizacijsko in podjetniško vzdušje. Kot pa vemo, je v **ospredju** človek - pred sistemi in pred procesi. Generalni direktor mora z lastnim zgledom ustvarjati **inovativni duh** podjetja. Inovativni manager prehiteva konkurente, razvija **inovativno kulturo podjetja** in zna zniževati stroške in cene, dvigovati kakovost, širiti izbiro in skrbeti za enkratnost. **Inovativno poslovanje** temelji na načelu "vsi mislimo in vsi delamo". Uvajanje **koristnih novosti** mora postati nujnost, pri tem pa **inovativni vodja** **takšne kulture ne more zahtevati, ampak jo lahko le ustvarja**.

Viri **konkurenčnosti** so torej v človeku, v njegovih lastnostih in v povezavi lastnosti ljudi z lastnostmi podjetja. Negovati moramo **SISTEMSKO KAKOVOST** (primerna cena, kakovost, izbira, enkratnost ponudbe).

Poznamo mnogo vrst **timov** (managerske time, time na ravni delovnih skupin, projektne time, zunanje/notranje time, time dobavitelj/odjemalec, začasne delovne time, time za reševanje problemov/kriz). Glede na tematiko izpostavljam **time za izboljševanje kakovosti poslovanja** (delujejo lahko v mnogih oblikah - na delovnih mestih, na vseh ravneh vodenja in medfunkcijsko).

Foto: Jadran RUSJAN

CELOVITO OBVLADOVANJE KAKOVOSTI

POGOJI ZA DOBRO DELOVANJE TIMOV

Da lahko timi na nižjih ravneh uspešno delujejo (brez zamudnega čakanja na odločitve nadrejenih), mora imeti podjetje zelo jasno zastavljene:

- vizijo, poslanstvo in strategijo razvoja
- poslovne načrte, sisteme pooblaščenja, razmejitve dela
- organizacijsko kulturo (ciljna usmerjenost, tehnična in informacijska podpora)
- postopke dela, zagnanost in zanesljivost ljudi
- podporo zaposlenih pri uvajanju sprememb
- hitrost iskanja pravih odločitev, odločanje in dosledno izvedbo

Člani timov naj bi bili izbrani skladno s cilji in vlogo, ki jim je v timu namenjena. Tim ne deluje v smislu hierarhičnih odnosov, temveč kot samouravnavajoča skupina, v kateri je vodja tima prvi med enakimi. To seveda od vodje zahteva večšine za

vzpostavljanje in spodbujanje skupinskega dela, za dajanje navdiha pri načrtovanju in odločanju ter sposobnost inštruirati in motivirati za doseganje skupnih rezultatov in za sodelovanje z drugimi.

MOTIVIRANJE LJUDI ZA USPEŠNO TIMSKO DELO

Tudi timsko delo je potrebno **spodbujati z nagradami**. Odlična kakovost poslovanja zahteva prepletanje misli, čustev in dejanj, zato je pri motiviranju ljudi za izboljševanje kakovosti potrebno poleg materialnih nagrad upoštevati tudi pomen vlog, ki jih je možno povezati s sistemom nagrad. Ustvarjalnim ljudem so poleg denarnih in nedenarnih nagrad glavne spodbude: konkretne naloge, moč upravljanja in odločanja, poslanstvo in pripadnost. Pomembno je, da se posameznik enači s cilji podjetja in je pri uresničevanju ciljev ustvarjalen in vpliven. Med protivrednostmi, ki jih podjetje nudi v zameno za človekovo znanje, ener-

gijo, ustvarjalnost, izstopajo naslednje: zadovoljstvo ob rezultatih dela, smiselno delo, plača, izkoriščanje lastnih sposobnosti, občutek dosežka, delovni izzivi, varnost zaposlitve, priznanje za dobro delo, promoviranje in napredovanje, občutek osebnih vrednosti. Med podjetjem in zaposlenimi je torej potrebno ustvariti partnerstvo.

POSLOVNA ODLIČNOST = ZADOVOLJNI LASTNIKI

V primerjavi s predstavljeno temo je DROGA PORTOROŽ nedvomno na pravi poti uvajanja izboljševanja kakovosti poslovanja. Gre pa za dolgoročen proces, ki zahteva vztrajanje na poti poslovne odličnosti. Bistven rezultat, ki izhajaja iz odličnosti poslovanja, pa je: **zadovoljni lastniki, zaposleni, kupci in še kdo.**

Boris BIRSA

Maksim Gaspari: Kepanje

CELOVITO OBVLADOVANJE KAKOVOSTI

NOVE AVANTURE FRFRASTEGA KVADRATKA IN PODJETNEGA KROGCA

ČE SE JUTRI SPET SREČAVA, GOSPOD KVADRATEK, VAS ČAKA ŠE ENA KAZEN. DANES VAM POTEČE ZAVAROVANJE. LEP DAN ŽELIM! KAKO STE VI DOBER...	IN NE SAMO KAMIONA, KOMPLETNO FIRMO MORAM ZAVAROVATI! ŠE SREČA, DA IMAM POL DELAVCEV NA ČRNO, TAKO BOM PRIHRANIL KAKŠEN TOLAR. ZAVAROVALNICA ČE ZAOKOLJE SKUPŠ, NIJO PRAMNO DOBIS d.d.	ZMERAJ DRAŽJE! ŠE TEH 30 PRIJAVLJENIH DELAVCEV JE OČITNO PREVEČ. LANI SEM ZA 40 PLAČAL CELO NEKOLIKO MANJ! ZAVAROVALNICA ČE ZAOKOLJE SKUPŠ, NIJO PRAMNO DOBIS d.d.
SPET SE SREČAVA! VEŠ, DA SEM PRAVKAR ZAVAROVAL PODJETJE IN PLAČAL CELO MANJ KOT LANI! PROSIM, NE MI POVEDATI ZAKAJ!!	LANI ŠE NISEM IMEL ISO 14001! ČE NE GREM TAKOJ PROČ BOM ZNOREL...	Glavni igralci: KROGEC - lastnik firme "ČUDEŽ TEHNIKE d.d.", ki ima standard ISO - 14001 KVADRATEK - lastnik firme "SAMO DA JE d.d.", ki nima ISO standarda - 14001 Stranski igralec: POLICAJ (TRIKOTNIK) z imenom "TAKO PA NE GRE"

SE NADALJUJE...
Tekst in risba Vasja REBEC

KORISTNI PREDLOGI

Pisun nabira izkušnje

Izteka se prvo leto koristnih predlogov, hkrati pa tudi leto mojega pisanja v tale časopis. Prava priložnost torej, da pobrskam po spominu in starih številkah Našega glasu ter naredim obračun.

Pero in črnilnik so mi dali v roke že kar takoj v mojih prvih pripraviških dneh v Drogi. Bil sem torej takorekoč vržen v ledeno januarsko vodo. No, nekako mi je vendarle uspelo izplavati s kratkim člankom o tedaj čisto svežem Pravilniku o koristnih predlogih. Hkrati pa sem sklenil, da se bom besed, kot je *pravilnik*, v prihodnje izogibal. Ustvarjalnost res ni nekaj, kar bi se smelo preveč uokvirjati v obrazce in pravilnike. Kljub temu sem februarja še enkrat tvegals (pre)dolgoveznim prispevkom o povezavi med inovativnostjo in

Strateškim poslovnim načrtom. Kmalu potem se je rodil zapis o Zofki, ki žaga vogal mize, in o politiki kavi. Poleti smo z nagradno igro iskali novo poimenovanje za "Inovativno dejavnost". Žrebanje prispelih predlogov je potekalo strogo po predpisih in le najbolj posvečeni smo vedeli, da je komisija prve tri nagrade izrebrala med vsega skupaj tremi prispelimi predlogi... Septembra smo pripravili prvo športno poročilo o dogajanju na igrišču koristnih predlogov. Eni so se takrat upravičeno potrkali po prsih, ostale pa

je vzpodbudilo vsaj toliko, da so se malce presedli na klopi za rezervne igralce.

Iz meseca v mesec pa me je bolj žulilo, o čem naj pišem, da se ne bom ponavljal pa da bo za vse kolikor toliko berljivo...

Prvega decembrskega ponedeljka se je iztekel rok za tokratni prispevek. Že v soboto je prizadevna urednica trkala na našo pisunsko vest. Šele štiri prispevke da je dotlej prejela. Pa naj ne bo preveč resnobno, je rekla, saj bomo vendar izšli v predprazničnih dneh.

KORISTNI PREDLOGI

Nedelja je tako minevala v brskanju po "lastnem viru" idej, ponedeljkov popoldan pa še v mrzličnem listanju po knjigah in stikanju po internetu. V torek mi vest ni dala miru že dopoldne. Idej pa od nikoder. Proti večeru mi je postajalo jasno: ustvarjalnosti na ukaz ni! In tako sem ugasnil računalnik in lučko na pisalni mizi. Kar bo, pa bo. Če članke ne bo, tudi prav. Jih bom pač spet slišal od urednice. In tako se je torek prevesil v sredo, ura krepko preko polnoči, natak na Bernardinu nas je vljudno nagnal iz lokala, ko se je nenadoma utrnila ideja in iz nje je nastalo tole besedilce.

Zakaj vam vse to razkladam? Celo leto sem govoril o ustvarjalnosti, o tem, kako prav in kako pomembno je, da se izogibamo rutini in poskušamo vedno znova iskati nove poti do svojih ciljev. Potem pa *jaz sam* odpovem pri iskanju čisto navadne teme za svoj mesečni prispevek. Pri dejavnosti, ki je v svojem bistvu čista ustvarjalnost.

Tri dni tuhtanja, rezultata pa nobenega. In potem, ravno ko sem odnehal in se vdal v usodo, se je pojavil kar sam od sebe.

Teorija se je spet potrdila v praksi: proces ustvarjalnega mišljenja *mora potekati v treh korakih*. Najprej je treba temeljito razmisliti o problemu. Pri tem nič ne pomaga naprežanje, da bi kar takoj našli njegovo rešitev. Ugotoviti moramo, kaj problem sploh je, kakšen cilj bi radi dosegli, kaj nas pri tem ovira in kaj spodbuja. Skratka, glavo moramo napolniti s čim več koristne vsebine. Potem za nekaj časa odnehamo. Lotimo se česa drugega. Medtem se bo naša podzavest s problemom ukvarjala še naprej, ne da bi se tega zavedali. Pravijo, da je to najpomembnejša faza ustvarjalnega premagovanja problemov, ki lahko traja samo sekundo ali minuto, včasih pa mesece dolgo.

V nekem trenutku se bo rešitev pojavila kar sama od sebe. Morda bo to ob jutranji kavi, ob popoldanskem obiranju oljk ali pa v nedeljo na Slavniku. Skratka, v najbolj nemogočih trenutkih. "Aha!", si rečemo, ko se nam nenadoma utrne zamisel.

Zato tej, tretji fazi ustvarjalnega mišljenja, pravimo efekt "aha". Edino, kar nam potem še preostane, je, da zamisel uresničimo. Lahko tudi kot koristni predlog. Poskusite se kdaj problema lotiti na tak način. Iz lastne izkušnje vem, da deluje.

Peter FATUR

KOMENTAR

Srditi tiček: "Kako naj bom inovativen in ustvarjalen, ko pa je ta glavni ukazal timsko delo in je zato okrog mene sam hrup in direndaj!"

Foto: Jadran RUSJAN

RAZVOJ KADROV

Letni osebni pogovor in njegove prednosti

"Vzdrževati dobre medsebojne odnose pomeni biti zadovoljen sam s seboj in se truditi, da bi se dobro razumeli z drugimi."

V prejšnji številki Našega glasa sem predstavila nekatere ugodnosti zaposlenih v Drogi d.d.. Članek sem zaključila z mislijo, da so poleg materialnih nagrad za zaposlene pomembni tudi drugi dejavniki, kot so medsebojni odnosi, timsko delo, razumevanje sodelavcev,...

V tokratni številki bom podrobneje predstavila povezavo med temi dejavniki in 'letnim osebnim pogovorom', ki so ga nekateri opravili že letos, ostali pa ga bodo izvedli drugo leto (oz. drugo tisočletje!). Letni osebni pogovor je eno izmed orodij, s katerimi lahko izboljšamo medsebojno komunikacijo, uskladimo lastne cilje s cilji podjetja, si ustvarimo načrt dela in določimo pomembne vsebine za naslednje obdobje.

Danes tudi zaradi tempa življenja posvečamo vse več časa kapitalu, tržiščem, rezultatom, uspehu in se mnogokrat 'pozabimo' pogovarjati. Zavedati se moramo, da se z medsebojno komunikacijo bolje spozna ljudi in izpopolni samega sebe, poleg tega pa si s pristnim pogovorom veliko lažje razjasnimo cilje, ki naj bi jih v podjetju dosegli. Z letnim osebnim pogovorom naj bi se med zaposlenim in vodjo vzpostavil odnos, na podlagi katerega se bo zastavilo cilje

za naslednje obdobje in bodo jasni tudi kriteriji za njihovo doseganje.

Ker smo za uspeh (ali neuspeh) podjetja odgovorni vsi zaposleni, je ključnega pomena, da to odgovornost tudi dejansko čutimo. Če se zaposleni čuti odgovornega za lastno delo, je tudi ponosen na rezultate,

Kdo je šef?

ker je k takšnim rezultatom tudi sam pripomogel in zato občuti večjo pripadnost organizaciji. Zato je tudi vodja zelo pomemben in naj bi zaposlenega usmerjal tako, da bi dajal čim boljše rezultate. Poudarjal naj bi timsko delo (vzodbujal 'mi' kulturo)*, sodelavce pa spodbujal k večji ustvarjalnosti in iniciativnosti. Navajam nekaj nasvetov za boljši potek pogovora:

■ **Več ljudi več ve:** bodimo odprti za nasvete in sprejmimo kritiko (vsaka kritika predstavlja možnost za izboljšanje; če pa to ni, jo enostavno preslišimo!).

■ **V ljudeh iščimo pozitivne in ne negativnih lastnosti:** v vsakem človeku lahko najdemo kakšno dobro lastnost, zato se moramo osredotočiti nanjo.

■ **Izrekajmo zaslužene pohvale:** še tako groznega sogovornika lahko pohvalimo za določen dosežek ali za določeno ravnanje, le če sami to hočemo.

■ **Imejmo posluh za sogovornika:** ko se pogovarjamo, mora sogovornik imeti občutek, da ga poslušamo in da smo 'slišali', kar nam je povedal (o njegovih besedah je treba razmisliti!).

Če hočemo, da bi bil pogovor sproščen in učinkovit, moramo tudi pokazati voljo do analiziranja nastalih zapletov in ugotavljanja ter odpravljanja njihovih vzrokov. Oba sogovornika lahko predlagata rešitev in poudarita pozitivne in negativne lastnosti predlaganega načina.

Le tako bodo prišle do izraza sposobnosti sodelavcev in se bo zgradilo zaupanje v skupini, kar povečuje motivacijo zaposlenih in zagotavlja boljše rezultate celotnega podjetja.

P.S: V letu 2000 vam želim veliko uspehov, razumevanja in dobre volje!

Silvija BENČIČ

* 'Mi' kultura pomeni, da zaposleni poudarjajo skupinsko delo in obravnavajo rezultate kot dosežek skupine. Prisotna naj bi bila na vseh ravneh: na ravni delovnih skupin, oddelkov in celotnega podjetja.

ZNANJE - USTVARJALNOST

KADRI ZA NOVO TISOČLETJE

Zveza društev za kadrovske dejavnosti vsako leto novembra organizira študijske dneve, ki so namenjeni aktualnim strokovnim temam ter izmenjavi strokovnih in delovnih izkušenj.

Rdeča nit tokratnega že petnajstega strokovnega srečanja sta bila znanje in ustvarjalnost kot konkurenčni prednosti uspešnih podjetij.

Po mnenju predsednika Zveze društev za kadrovske dejavnosti Slovenije, **dr. Zvoneta Vodovnika**, bi moral biti proces učenja ljudi v sodobni družbi kontinuiran. Izobraževanje mora biti vedno tudi sestavni del delovnih procesov.

Dr. Bogomir Kovač ugotavlja, da je pred nami vzpon informacijske družbe, kjer bodo v ospredju vrednote poslovne kreativnosti in inteligentne uporabe znanja. Učečo družbo je definiral kot izhodišče notranje prenovne podjetij, v katerih osrednjo vlogo igra management intelektualnega kapitala kot konkurenčne prednosti podjetja. Prav merjenje oz. vrednotenje znanja in prikazovanje le-tega kot intelektualnega kapitala, ki ga želimo postaviti v enakopraven položaj z drugimi poslovnimi viri in managerskimi metodami ter ga prikazati tudi v računovodskih izkazih je po mnenju dr. Kovača novost. Slovenski managerji imajo sicer v okviru modela poslovne odličnosti dobro orodje za okvirno neračunovodsko merjenje intelektualnega kapitala, medtem ko za razvijanje samostojnih modelov intelektualnega kapitala, ki so novost tudi v najbolj razvitih poslovnih okoljih, kot so ZDA, Japonska in EU, pa še ni pravi trenutek.

Gost iz Hrvaške, **dr. Velimir Sriča**, je predstavil razliko med klasično in ustvarjalno organizacijo in opozoril na značilnosti inovativnega podjetja, v katerem se uspešno upravlja z ustvarjalnostjo. Po njegovem mnenju inovatorji niso tisti, ki delajo stvari pravilno, temveč tisti, ki delajo prave stvari.

Dr. Ivan Svetlik je govorilo o povežovanju dela in učenja. Zaradi povečanja hitrosti sprememb na področjih znanosti, tehnologije, izobraževanja in proizvodnje, je vse intenziv-

nejše iskanje načinov, kako v izobraževalne procese vnesti več elementov dela, kako delo organizirati tako, da bo omogočilo sprotno učenje in kako ovrednotiti znanje pridobljeno z delom.

Dr. Aleksandra Kornhauser, letošnja dobitnica Hondove nagrade, je govorila o izobraževanju za 21. stoletje, o tem, kaj nam prinašajo štirje stebri izobraževanja EU, ki izhajajo iz izreka "Učiti se, da bi: - vedeli, - znali delati, - se osebno razvijali, - znali živeti v skupnosti."

Dr. Janez Majer je v svojem referatu predstavil organizacijo, ki se uči in ustvarja. Osnovno vprašanje je, kako usposobiti in motivirati ljudi za nenehno učenje in za kreativno delo, predvsem pa je pomembno preseganje individualizma s kooperativnostjo.

Brane Gruban se je spraševal, kaj spremeniti na področju internih organizacijskih komunikacij, da bomo povrnili zaupanje zaposlenih, zaslužili njihovo spoštovanje in osvojili njihovo srce in razum, brez katerih si konkurenčne usposobljenosti za 21. stoletje ni mogoče več zamisliti.

Janja Požar iz Krke je v uvodnih besedah poudarila, da sodobno podjetje brez komuniciranja, katerega naloga je tudi podpora organizacijskih ciljev, ne more uspešno poslovati. Kadar razvojni programi podjetij temeljijo na odprtem komuniciranju med vodstvom in zaposlenimi, se zadovoljstvo zaposlenih in organizacijska učinkovitost z delom povečuje. Komuniciranje zagotavlja tudi močnejšo podporo stališčem vodstva podjetja in povečuje prispevek zaposlenih k uresničevanju strateških ciljev, saj na ta način razumejo, kaj zanje ti načrti pomenijo.

Ob teh referatih sem se spraševala, ali

smo že na dobri poti za uvrstitev med tista podjetja, ki si sistematično poskušajo pridobiti za svoj obstoj vsa pomembna znanja, ali smo organizacija, ki se uči in ustvarja? Takšna organizacija zagotavlja namreč pridobivanje novih znanj, tako znotraj podjetja kot iz okolja. Znanja ne uporablja samo za preživetje pač pa tudi za razvoj in ustvarjanje prihodnosti.

"Kje smo in kam gremo je odvisno od vseh nas. Odgovorni smo za svoj osebni in strokovni razvoj, za razvoj svojega oddelka in za razvoj podjetja" je v decembrski številki glasila lani zapisala Diana.

Ob prehodu v novo tisočletje želim, da bi se vsi skupaj zavedali te odgovornosti in priložnosti, kajti čas, ki prihaja, je čas novih izzivov, je čas sprememb...

Marjeta KOŠTOMAJ

ZAHVALA

Ob boleči, nenadomestljivi izgubi moje mame se vsem sodelavcem in prijateljem iskreno zahvaljujem za izraze sožalja in za bodrilne besede.

Ivan Rakovec

DOBRO JE VEDETI

PA SMO GA DOČAKALI... ZAKON O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU

Državni zbor je v petek, 10. 12. končno sprejel Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Tako se bo s 1. januarjem 2000, po treh letih in pol burnih pogajanj in razprav, pričela uresničevati reforma pokojninskega zavarovanja. Kaj nam prinaša nov zakon in kaj pomenijo te spremembe za zaposlene, pa več v prihodnji številki glasila.

Marjeta KOŠTOMAJ

Krkavski kamen, molčeča, skrivnostna priča davnih poganskih časov; pripisujejo mu najmanj 2000 let, nekateri strokovnjaki trdijo, da jih ima celo dvakrat toliko... (slika k članku na strani 32; foto Jadran RUSJAN)

KADROVSKE NOVICE

ZAPOSLENOST V NOVEMBRU 1999

30. 11. 1999 je bilo zaposlenih 623 delavcev, od tega 298 moških in 325 žensk.

V DROGA d.o.o. BUJE je bilo zaposlenih 27 delavcev, v SOLINE, Pridelava soli, d.o.o., pa 22 delavcev.

Prihodi delavcev:

V novembru smo sprejeli 9 novih sodelavcev, in sicer 7 v PC Gosad in 2 v OE Kadrovska služba.

Odhodi delavcev:

Delovno razmerje je prenehalo 31 sodelavcem. Nekaterim je poteklo delovno razmerje za določen čas, drugi so sporazumno prenehali delovno razmerje, nekaj jih je odšlo v vojsko.

V DECEMBRU PRAZNUJEJO OKROGLE OBLETNICE

30 - letniki

Ljubinka MARKEŽIČ iz PC Argo
Jerica RUČNA iz PC Argo
Slavka VINCELJ iz PC Začimba
Leopold BATIČ iz PC Začimba
Peter ČURIČ iz OE Logistika

20-letniki

Branislav ISTENIČ iz OE Logistika

NAŠIM SLAVLJENCEM ČESTITAMO IN NAZDRAVLJAMO OB DELOVNEM JUBILEJU!

Jubilejne nagrade se izplačujejo na osnovi 3. točke 50. člena Podjetniške kolektivne pogodbe družbe.

Prednovoletni čas je čas za inventuro leta, ki odhaja. Ob tej priložnosti bi radi omenili tudi sodelavce, ki so v tem letu odšli v zaslužno "penzijo". To so:

Josip PERČIČ in Janez MOLE iz OE Logistika, Anica ZALOVIČ iz PC Argo ter Stanko KOSER iz PC Zlato polje.

Vsem skupaj pa želimo SREČNO! 2000

Kadrovska služba

SINDIKAT

Izobraževalni seminar na temo ZA VARNO IN ZDRAVO DELO

Sindikat družbe Droga Portorož in Odbor sindikata delavcev agroživilstva (OSO - KS 90) sta 24. novembra v dvorani Mediteran Hotela EMONA Bernardin v Portorožu pripravila enodnevni izobraževalni seminar "ZA VARNO IN ZDRAVO DELO". Poleg pooblaščenec za varstvo pri delu, članov Sveta sindikata in Sveta delavcev Droge d.d., so se seminarja udeležili tudi člani Odbora sindikata delavcev agroživilstva, člani profesionalnega sestava Obalne sindikalne organizacije, predstavniki obeh internih glasil (Naš glas in Medium), ter mag. Mirko Markič z Visoke šole za management v Kopru.

Utrinek s seminarja

Direktor Urada RS za varnost in zdravje, mag. Milan Srna, je predstavil novosti, ki jih prinaša novi zakon s področja varnosti in zdravja pri delu. Za vstop v Evropo moramo sprejeti še kopico podzakonskih aktov in prevzeti vse regulative, ki v EU veljajo. Član Sveta KS 90, Marj Černe je zbranim predstavil vlogo ter naloge sindikata pri izvajanju nove zakonodaje. Pri uveljavljanju pravic ima po novem pomembno vlogo svet delavcev oziroma delavski zaupnik za varnost in zdravje pri delu. Sindikatu pa mora delodajalec posredovati izjavo o varnosti, poročila o varnosti ter razne evidence. Albert Suban, strokovni sodelavec za varstvo pri delu, je predstavil ureditev tega področja v Drogi. Renato Kneip (sekretar CGIL Trst) je dejal, da je italijanska zakonodaja na področju varstva in zdravja pri delu usklajena z evropsko. V malih podjetjih, kjer nimajo svojega pooblaščenca, pa se pojavljajo razne kršitve.

Normativni del zakona se bistveno ne razlikuje od slovenskega, samo višina kazni za prekrške je mnogo

višja kot v Sloveniji, je še povedal Renato Kneip.

Po uradnem delu smo si ogledali še Muzej solinarstva v sečoveljskih solinah, v opuščnem predelu Fontanigge. Muzej je bil postavljen tudi s pomočjo portoroške Droge. G. Peter Pištan nam je razkazal muzejsko zbirko delovnega in bivalnega okolja v solinski hiši, začasnem domu solinarjev. V opuščnem svetu nekdanjih solin, ob ogledu Muzeja in ob živahni razlagi o življenju sezonskih delavcev - solinarjev z družinami in o sledih postopka pridobivanja soli, nas je navdalo upanje, da bo solinarstvo živelo dalje in z njim tudi krajina z vsemi naravnimi zakladi, ki so se ohranili do danes.

Alenka KUBIK

POLITIČNI KOTIČEK

Gobe vseh gozdov, združite se!

NOVICE IZ PC GOSAD

DOLGČAS SE NAS IZOĞIBA

Presoja ISO je za nami. Potrudili smo se in dokumentacijo uskladili s standardi, zato presojevalci niso imeli veliko pripomb. Napake, na katere je opozorila gospa Potočnik, pa bomo čimprej odpravili.

Do konca novembra naj bi vodilni v PC napisali **osebne ocene** zaposlenih, zato je med nami kar nekaj nervoze. Sprašujejo se, zakaj so potrebni razgovori o tako pomembni temi, če je treba ocene nižati (kot se govori).

Inventurne komisije so pričele delati s polno paro. Popisujejo osnovna sredstva, zaloge, premičnine in nepremičnine. Tako so zagnane, da bi popisale tudi zaposlene. Delo bi rade zaključile natančno na datum, ki je predpisan z odločbami.

Zaključuje se **glavnina sezone** pridelave vrtnin. Delavci, ki so nam pomagali, so odšli, ostalo pa je kar nekaj nedokončanega in novega dela.

Dobili smo **stroj za pakiranje servirnega sladkorja** iz PC ARGO. Prvi dan je bilo delo malo težje, sedaj pa gre kar samo do sebe. Na vsako novost se je treba navaditi.

Na področju **izobraževanja iz dela** so že vidni prvi uspehi. Udeleženci so opravili pismene izpite in izdelali naloge. Tako izobraževanje res ni lahko, saj je treba veliko energije, če dopoldne delaš v tovarni, popoldan pa moraš prevoziti kilometre do Ptuja in Maribora. A z dobro voljo vse premagamo.

Sprejeti **program izobraževanja** za leto 2000 smo pričeli še realizirati, saj so tu prva izobraževanja oz.

Zaprli smo okna in vrata, da ne pride mraz v goste; pri nas je namreč zima, da malo takih.

posveti o tehnoloških vodah, ki so še kako bistvene za proizvodnjo.

Zdravniški pregledi vedno pogostejše opozarjajo, da je vse več delavcev bolnih (težave s hrbtenico, revma in druge poklicne bolezni). Za boljše počutje bomo poskusili organizirati **rekreacijo** v bližnjih Banovcih, če bodo seveda imeli posluh za naše želje in ceno odgovorni v toplicah.

Občutka, da se bliža konec leta, v PC-ju sploh ni. Na vseh področjih so **aktivnosti v polnem zamahu**, kot da ne bo prestopa v drugo ti-sočletje. Samo sneg, mraz in megla nas opozarjajo, da je tu zima in da je konec leta 1999.

V decembru imamo organiziran **zaključek leta**, pa ni pravega odziva, vsi so tako grozno zasedeni, da nimajo nič časa, morda bodo imeli na koncu le toliko časa, da se bomo srečali na tem zaključku. Ob koncu leta se navadno skupaj

pozabavamo, letos pa se vsem nekam mudi. Upam, da bomo zadnje dni decembra le našli toliko časa, da se bomo srečali.

Danica KRAJNC

NOVI IZDELKI

NOVO V PONUDBI ČAJEV 1001 CVET

‘Nič ne škodi dobri skodelici čaja bolj kot naglica!’ Ta izrek za poznavalce in ljubitelje čaja postaja v sodobnih časih vse pomembnejši. Treba se je ustaviti in si vzeti čas za pripravo skodelice čaja. Tokrat vam predstavljamo kar tri nove izdelke 1001 cvet.

Sadni raj 2000 (159 g)

Drugi izdelek tako imenovanih zbirnih pakiranj predstavlja nova kolekcija sadnih okusov breskve, hruške, pomaranče, limone, maline z vitamini in gozdnih sadežev. Izdelek je pakiran v temno zeleni kartonski škatli, potiskani (v poltonih) z letnico 2000.

Številka 2000 nakazuje, da njegov pojav na trgu sovpada s pričakovanjem novega tisočletja. Po drugi strani s Sadnim rajem zaokrožamo paleto Droginih sadnih čajev, zbranih v dveh setih (prvega, s Primožem Peterko, že poznate). V vsakem je 6 različnih sadnih okusov. Ker smo s sadnimi čaji prišli na slovenski trg leta 1990, verjetno smemo izdelku pripisati tudi lastnost jubileja - desetletnice sadnih čajev. Iz skromnih začetkov jeseni leta 1990, ko smo pričeli s tremi okusi (jagoda-vanilija, marelica-marakuja in divja češnja), je asortiman sadnih čajev iz leta v leto naraščal, tako, da se danes lahko pohvalimo s skupaj 33 izdelki, namenjenimi prodaji na domačem in tujih trgih.

Naj vam novoletno raje popestrijo tudi sadni čaji; lahko topli ali hladni, s sladkorjem ali brez. Da bo praznično vzdušje popolnejše, ga lahko ponudite ledeno hladnega v visokih (long drink, cocktail) kozarcih, s kockami ledu in slamnicami ter okrašenega z rezinami limone ali koščki sadja. ČIN-ČIN na 2000!

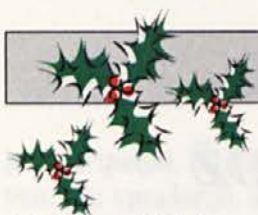
Kamilica z medom (20 g)

Aromatiziran zeliščni čaj vsebuje cvetove kamilice, med v granulah in aromo medu. Blag okus kamilice prijetno dopolnjuje značilen okus po medu.

Na trgih, kjer so za novosti hitrejši in pogumnejši, je čaj kamilice z medom že uveljavljen, pridružili so se mu tudi drugi čaji z dodatkom medu, ki postaja zadnja leta vedno bolj popularen, tako v zeliščnih čajih kot tudi v pravem čaju.

Ljubica NAGY
Majda VLAČIČ

ZAČIMBE - "pika na i"

Za dneve, ki so drugačni

Ob praznikih je naša miza ponavadi bogato obložena z dobro hrano in najboljšo pijačo. Že sam vonj po hrani prinese v dom čar praznovanja.

Bolj nevsakdanje in bolj svečane so takšne jedi, ki vzbujajo občutek, da so nekaj posebnega, in ki zbrani družbi sorodnikov in prijateljev z razkošjem barv, oblik in vonjev pričarajo pravo praznično vzdušje.

Ni privlačnejšega vonja, kot je vonj po pečenem pecivu! Izbor tradicionalnih vrst peciva, kot so makova in orehova potica ter božične torte, lepo popestri drobno narezano začimbno pecivo, ki s svojo eksotično aromo prijetno preseneti še tako zahtevne sladokusce.

BOŽIČNI MUŠKATOVČKI

Potrebujemo: 2 jajci, 10 dag sladkorja, 17,5 dag zmletih mandljevih jedrc ali lešnikov, pol čajne žličke mletega cimeta, pol žličke zmletih klinčkov, za noževno konico mletega muškata oreška, ščepec soli, 50 g čokolade, 20 g masla.

1. Jajci in sladkor stepemo v gosto peno.
2. Zmešamo mandlje ali lešnike, cimet, klinčke, muškati orešek in sol ter mešanico primešamo jajčni kremi.
3. Pečico segrejemo na 160°C. Pekač obložimo s papirjem za peko in maso s paletnim nožem razmažemo v štirikotnik, velik približno 15 x 20 cm. Pekač potisnemo na predzadnjo policičko v segreto pečico in pecivo pečemo 15 do 20 minut.
4. Pečeno testo skupaj s papirjem vzamemo iz pekača in postavimo na delovno površino. Testo takoj razrežemo na pravokotnike, velike 3 x 5 cm, in pustimo, da se ohladijo.
5. Čokolado, stopljeno z 20 g masla, malo ohlajeno damo v vrečko za zmrzovanje. Na enem koncu vrečke odrežemo konico in *muškatovčke* okrasimo s tankimi črtami čokoladnega preliva. Ko se čokolada strdi, pecivo shranimo na hladnem.

(Po želji lahko količino začimb zmanjšate ali povečate)

PREVERJENO! ODLIČNO!

Priporočam, da k temu izvrstnemu pecivu ponudite kozarec desertnega vina SLADKI MUŠKAT.

LEPI SPOMINI NA BOŽIČ V MOJI DOMOVINI

Božiču na Poljskem pravijo *vigilija*. Večkrat pa se mu reče tudi *gwiazdka*, kar pomeni zvezdica. Ko se pojavi prva zvezda na nebu, se vsi zberejo k božični večerji in ob lomljenju in zaužitju svete hostije si izrečejo voščila. Sledi skupna molitev in praznična večerja, ki je sestavljena iz 12 jedi (vsaka jed za enega apostola). Nikoli se ne sme pozabiti na še en dodaten sedež in pogrinjek, namenjen za zakasnelega, nepričakovanega gosta ali za dobro dušo.

Dokler se vse ne poje, se ne sme odpreti daril, ki čakajo pod bogato okrašeno božično smrekico. Božična hrana se razlikuje od področja do področja, saj je Poljska velika dežela. Jedi, značilne za ta večer, so: ribja juha, haringa (slanik) v olju, riba v želatini, kuhan karp, "baršč" - pikantna juha iz rdeče pese z hrenom, "pierogi" - zabeljeni tortelini, nadevani s skuhanim kislim zeljem in suhi gobami, kruh z maslom, "makowiec" - makova potica, "kutija" - testenine ali skuhana oluščena pšenična zrna z medom, makom, orehi, mandlji in rozinami, pravi čaj, kava, od alkohola samo suho belo vino. Seveda pa ne sme zmanjkati "oplatek", tj. sveta hostija.

Med večerjo in po njej se prepeva božične pesmi, *kolendy*. Čarobne noči ni bilo konca. Idilično zasnežena dežela, veselje, darila, vse kulinarčne dobrote in predvsem toplo družinsko vzdušje bo za vedno živo ostalo v mojem spominu.

Helena ČOK

MI MED SEBOJ

DVE GENERACIJI V DROGI PORTOROŽ

Namesto uvodnika naj vam tokrat povemo, kako je nastajal prispevek o dveh generacijah v DROGI. Na uredniškem odboru smo razpravljali, kako bi čimbolj popestrili decembrsko številko glasila. Saj veste, december in, oh, celo pred letom 2000... Potlej smo se spomnili, da ste lani mnogi z veseljem brali o naših petdesetletnikih. No, kaj bi, česa ne bi. TJAŠA pa potihó, skromno predlaga - kaj pa starši in otroci, zaposleni v DROGI? In tako je odločeno. Letos bomo bralcem NG predstavili dve generaciji zaposlenih v DROGI d.d. Avtorice prispevka pa smo hvaležne tudi sedanjemu zakonu o pokojninskem zavarovanju, kajti če bi bil drugačen, bi morale pisati o treh generacijah v DROGI d.d....

SIN - NELSON ŠORGO OČE - JOŽE ŠORGO

Nekoč sem Jožeta vprašala, zakaj je prvega sina poimenoval Nelson, pa mi je odgovoril, da je to po Rockefellerjevem Nelsonu ... Jože je naš glavni računalničar plač! In kaj pravi Nelson o svojih prvih spominih na DROGO Portorož?

"Šele pet let sem imel, ko sem z očetom že zahajal k njegovim računalnikom. Takrat je delal v Izoli, v Delamarisu, potem pa se je zaposlil v DROGI. Računalniki so me zanimali toliko kot žoganje z vrstniki. Preživljal sem ure pred njimi, če mi je le bilo dovoljeno. Oče mi je dovolil "buljiti" vanje, počasi pa sem tudi kaj poskušal, najprej igrice ... spominjam se, da je bilo ponavadi zelo vroče. Oče je delal tudi pozno ponoči, v soboto, nedeljo ... prihajali so na obisk ljudje, za katere mi je rekel, da so direktorji ... Skratka, računalništvo mi je v kri zašlo, ali pa sem ga že imel v krvi. in za to je kriv oče ... Res pa je, da ne vem in nikoli nisem vedel, kaj bi drugega počel."

Kaj pa pravi ponosni očka? "Kaj bi rekel, čas teče, pomoč pride prav, računalnik potrebuje družbo ... z novo tovarno pričakujem tudi nove prostore, zato je prav, da imamo nove kadre ... vesel sem, da je moj sin v DROGI, pa tudi res ima žilico za računalništvo."

HČERKA - KRISTINA MARSIC OČE - GINO MARSIC

"Od kdaj poznam DROGO? Tega ne vem, ZAČIMBO pa poznam že od plenic ..." se veselo smeji Kristina. Pravi, da se najbolj spominja vožnje s kamionom, saj jo je oče večkrat vzel s seboj na šofersko pot. Zelo zgodaj je morala vstati, da sta z očetom pravočasno prišla v ZAČIMBO. V menzi sta spila kavo in se odpeljala. Nekoč se je v skladišču v Mariboru zgubila, ker je stikala za vozički, ki so bili takooooooooo zelo zanimivi! Spominja se tudi sendvičev, ki ji jih je oče kupoval. Nikoli prej ne kasneje ni jedla boljših malic! Pa prve nalepkice za BARCAFFE in FLA-VOR-AID! Vse zvezke je imela polepljene z njimi. In se zasmije: "Takrat sem zastonj delala reklamo,... zato danes prejemam plačo v DROGI!" Kristina se spominja male hišice ob vhodu v ZA-

ČIMBO, ki je danes ni več. Tam so bili DROGINI vratarji. Vse je poznala! Spominja se tudi dedka Mraza. Oče

MI MED SEBOJ

jo je pripeljal, pustil med drugimi otroki in šel nekam ven. Na vprašanje, ali se je slabo počutila zaradi tega, pravi: "Kje pa, znašla sem se, čakala sem, da mi dedek Mraz da darilo, in potem sem še našla očeta!"

Odkar se zaveda, je povezana z DROGO. Kot otrok je ponosno pripovedovala vsakemu, ki je hotel poslušati, da njen tati dela v DROGI! Danes dela v kadrovske službi in veselo obuja spomine - tokrat za NAŠ GLAS.

In kaj pravi tati Gino? "Nisem star, sem pa za v penzijo. A kot izgleda, mi niti bog ne bo pomagal ... Treba bo

delati 44 let! Takšni so izgledi. Danes pa grem že drugič v terme, štiri vratna vretenca so fuč ... volan je vrag! V DROGO sem prišel leta 1973. To so bila najlepša leta. Delo je bilo, plača tudi. Res najlepša leta, tista sedemdeseta!"

"In to želiš tudi za svojo hčerko, mar ne?" je dodala Kristina.

"Seveda," pritrjuje Gino. Sicer pa čas teče, včasih je šlo bolj počasi, zdaj pa gre vedno hitreje. Kristina pa očeta hitro potolaži, da cel svet bolj hitro živi in nasmejano se odpeljeta ...

SIN - SANDRO MARKOVIČ MATI - FIORELLA MARKOVIČ OČE - ALBIN MARKOVIČ

Sandro je za NAŠ GLAS zelo lepo zapisal svoje sporičilo, zato ga objavljamo v celoti. Ob tej priliki se je nehote izdal, da je skriti talent za pisanje, in NAŠ GLAS ga vljudo vabi med svoje pisune. Torej:

"Že od malih nog sem spoznaval DROGO, kajti po zaposlitvi v ZAČIMBI me je oče pogosto "vlačil" s seboj na razne piknike, npr. piknik vzdrževalcev, ki so ga organizirali vsako leto. Kasneje se je v ZAČIMBI zaposlila tudi mama. Nekajkrat pa sem si v očetovem spremstvu pobliže ogledal proizvodne prostore ter delavnico vzdrževalcev. No, kasneje sem imel priložnost spet obiskati ZAČIMBO z organiziranim osnovnošolskim ogledom. Po končani osnovni šoli sem se vpisal na Srednjo pomorsko šolo, smer elektrotehnik-elektronik. Na to odločitev je v veliki meri vplival oče. Ni me sicer v poklic silil, ampak delo in okolje sta me tako fascinirala, da sem se odločil za poklic, ki ga opravlja tudi oče. Prejemal sem štipendijo takratne TOZD ZAČIMBA in dokončno postal drogovec. Sledila je obvezna delovna praksa in zaposlitev v ZAČIMBI. V letih pred redno zaposlitvijo sem spoznal precejšen del kolektiva DROGE. Poleg obvezne delovne prakse sem med srednješolskimi počitnicami delal v proizvodnji ter skladišču gotovih izdelkov. Delam skupaj z očetom, sicer v različnih izmenah, a je pri naju vseeno tudi v družinskem krogu podjetje vedno v ospredju, saj se problemi, ki nastajajo na delu, nehote rešujejo tudi doma. Sicer pa se staršema zahvaljujem za poklic in vso podporo ter pomoč - tudi pri izrednem študiju tehnologije prometa, predvsem očetu. Ob delu sem dokončal višješolski program tehnologije prometa in postal inženir prometa. Sedaj šolanje nadaljujem na univerzitetni smeri, kjer obiskujem zadnji letnik. Seveda upam, da se bo našlo delo zame tudi vnaprej in da bom še dolga leta drogovec."

HČI - MARINELA GORELA MATI - MARIJA GORELA OČE - MARJAN GORELA

Mati in hči delata v PC ZAČIMBA, oče pa v skladišču Logistike. Hči pravi, da se bolj malo spominja časov, ko je bila majhna, in besed o tem, kje mama in oče delata. Mama Marija hčerko hudomušno pogleda in jo spomni, da je ob prvem obisku v ZAČIMBI jasno povedala, da tako zelo smrdi, da ona že ne bo nikoli delala tam... Pa že deset let pridno pakira čaje in druge izdelke Začimbe. Taka je pač ta reč, človek planira, nekdo drug pa splanira ...

MI MED SEBOJ

Oče Marjan pravi, da se mu zdi, da je bilo včeraj, ko je prvič prišel v Začimbo. Teče pa že trideseto leto. Hočeš nočeš mislimo tudi na penzijo, a to le, ker je moderno...

HČI - SILVIJA BENČIČ OČE - IVAN BENČIČ

Silvija se spominja, da je bila še zelo majhna, imela je približno štiri leta, ko je že vedela, da oče vozi kamion. Takrat še ni točno vedela, kje je Začimba, kje je DROGA. Nekoč pa ji je oče s poti prinesel vrečko zrelih češenj. Slednje je povezovala z njegovo službo: neke dela, vozi in dobi češnje ... Spominja se tudi zelo lepih škatel s čaji, ki jih je zbiral - od kamilic, na eni strani je bil celo dojenček ... Pa dedka Mraza, a ta ni bil od DROGE, dedek Mraz je bil pač dedek Mraz ...

Kasneje se je njena mlada vnema za Drogo potuhnila. Šolanje, študij, cilji so bili drugje in če, če ... če pred nekaj leti ne bi prišla v DROGO na počitniško delo! Nato je prišla na vrsto obvezna študijska praksa. Najprej je vprašala v DROGI in bila sprejeta. Sedaj že pripravlja diplomu na temo UČINKI IZOBRAŽEVANJA V DROGI... Oče Ivan posluša, kima in se smehlja ... Za NAŠ GLAS pa pove: "Naši potomci naj bi imeli lepo prihodnost, še lepšo, kot je naša. Žal pa doba elektronike ni le pozitivna, pristne medčloveške stike kar nekam zaobide ... Sicer so moja leta v DROGI minila tako hitro, da ne morem verjeti... Če pa začnem o preživetem bolj globoko razmišljati, lahko ugotovim, da vendarle človek veliko doživi, in prenese marsikaj, so nihanja, taka in drugačna. Tako je pač življenje!"

Ja, kdo pa danes ne misli na penzijo? Vsevprek o tem besedičimo, drugi pa pojejo: je treba delat!

SIN - ALAN HORVAT OČE - ANTUN HORVAT

Sin Alan se najbolj spominja, kako je očeta rad spraševal kje in kaj dela. Velikokrat ga je moral vprašati, kaj pelje s kamioni ... in oče je včasih rekel, da vozi kartone. Alana pa je še bolj zanimalo kakšne kartone, kaj neki je v kartonih ... Ko je prišel čas, je Alan šel v poklicno šolo, v Koper. Ni bil vedno slab učenec, a zgodilo se je, da je zaškripalo ... Takrat je Alan zopet vprašal očeta za tiste kartone ...

Oče Antun ponosno pove, da so mu sina že večkrat pohvalili, da je priden delavec. Takrat ko je obesil šolo na klin pa mu ni bilo vseeno. Danes sta oba zadovoljna. Spomini na kartone pa so še živi, saj Alan dela v skladišču gotovih izdelkov v Začimbi ... Antun Horvat še vedno vozi Drogine kamione, velikokrat pa razmišlja tudi o tem, da bo treba "v penzion" ... "A vse ob svojem času," se navihano zasmeje.

MI MED SEBOJ

SIN - KLAVDIJO KOZLOVIČ OČE - ROMANO KOZLOVIČ

Sin Klavdijo se zelo dobro spominja otroških let, ko je šel z očetom "na delo". Oče je namreč bil vratar - čuvaj v Začimbi, tam, v tisti lepi mali hiši ... (tista hišica bi morala biti še vedno tam, že zaradi spominov ... op.p.) "Seveda", pravi oče "nisem te imel kam dati, pa si šel z mano ... no, pa saj si bil priden, nimam kaj reči."

In kako je danes? Sin je odrasel in se zaposlil v SOLINAH, čeprav bi oče raje videl, da bi to bilo v ZAČIMBI ... Danes Klavdijo ne dela več v SOLINAH, pač pa pri predelavi in skladiščenju soli. Oče, kot večina očetov, zahteva, da sin postori še kaj doma. Današnja mladina pa staršev ne posluša več tako, kot so oni poslušali svoje starše.

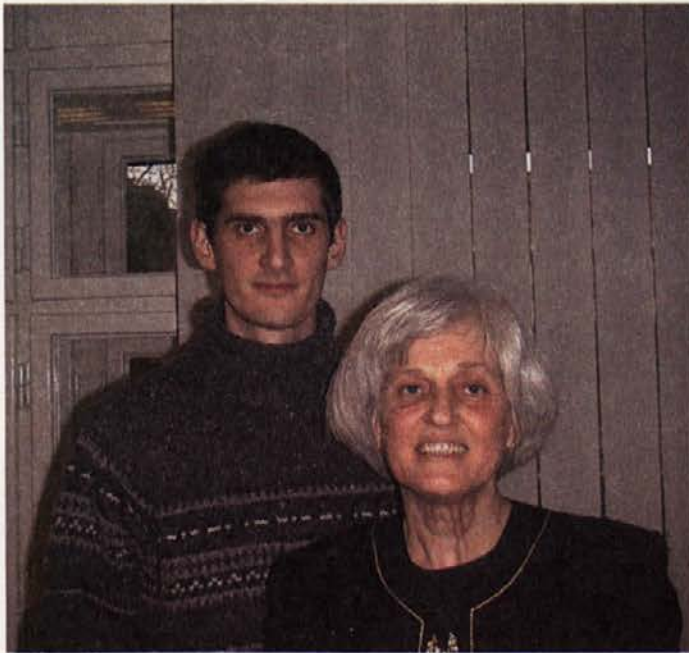
Takole se ljubeznivo gledata oče in sin, oče potarna, kaj bo s to mladino, sin pa ga pomembno pogleda in reče: "Hvala, oče!" Zveni kot očitek, nakar se prijazno poboksata in življenje gre naprej ...

SIN - ARMANDO TUL MATI - MARIJA TUL

Prvi Armandovi spomini sežejo v DROGO - k dedku Mrazu! Bilo je veselje, da je kaj! Vrečka z bonboni, igračkami, koliko lepega je bilo v paketu. Podpisana se sicer zelo dobro spominja, da so bili Armandu zelo všeč DROGINI kamioni, a on se tega več ne spominja več. Armando pravi, da je večkrat šel z mamo v Začimbo, v laboratorij. Ta je bil na zadnji strani današnje menze. V laboratoriju je občudoval številne epruvete, pipice ... pa še risanka BALTAZAR je bila v modi! V DROGI je zaposlen celo že drugič! Najprej je opravljal pripravništvo, zdaj pa redno dela!

Marija TUL pa je za bralce Našega glasu povedala, da življenje teče svojo pot. Merimo ga z enotami časa le dokler vanj ne vgradimo svojih občutkov. "Občutki so zame zelo pomembni, brez njih bi bilo življenje kot jutro brez kave. V DROGO sem prišla še pred rojstvom otrok.

Starejši sin se je zaposlil v našem podjetju, kar je zame logična posledica vseh preteklih dogodkov. Upam, da bo z delom v DROGI zadovoljen. Že dolgo ve, da je čas, ko je prihajal v DROGO le k dedku Mrazu, že zdavnaj mimo.

Upam, da bodo v DROGI našli delo tudi otroci sodelavcev, ki prihajajo za mano."

MI MED SEBOJ

SIN - ALEŠ ŠKRABA OČE - MARKO ŠKRABA

Aleš se spominja, da je kot otrok prihajal v ZAČIMBO z očetom in da ga je močno prevzela linija čajev. Spominjala ga je na progo z vlakci. In to je bilo sila zanimivo. Spominja se tudi, da je imel rdeč plašček in je bil kar nekako usklajen z barvami DROGE ... Danes ima na delovnem mestu kar tri prelepe rdeče miniaturne originale avtomobilčkov, ki krasijo cel prostor!

Oče Marko hitro pripomni, da ima Aleš avtke zato, da se z njimi poigra, kadar mu ne naložijo dovolj dela ... kot takrat doma, ko je bil še majhen. Sicer pa je oče Marko pretežni del delovne dobe "oddelal" v ZAČIMBI. V kolektivu je bilo vedno (čeprav nekoč veliko bolj kot danes) prijetno vzdužje.

Pred mnogimi leti je sina Aleša kdaj pa kdaj peljal v ZAČIMBO, in tega sta bila oba vesela. Za sina pa seveda želi vse najboljše, saj je pred njim še dolga pot dela in življenja.

SIN - ALJAŽ PODLOGAR MATI - SONJA PODLOGAR

Aljaž je bil že srednješolec, ko se je mama zaposlila v DROGI. Pravi, da je vedno z zanimanjem spremljal dogajanja v mamini službi, ko je bila zaposlena v Savi Kranj, nato v Drogi, kjer se je zaposlila kot tehnik v kontroli, pa nato... "Verjetno sta tudi mamina življenjska pot in njen delovni elan prispevala k moji odločitvi o študiju in zaposlitvi."

Mama Sonja Podlogar pravi, da je lepo delati skupaj. Posebno zanimivo je, ko mnenja niso usklajena, pravi sin.

"Sicer pa se s sinom trudi, pove mati," da s službenimi problemi ne prihajava domov. Še posebej, ker je v ospredju najinih pogovorov Anže, moj vnuček! Je pa tudi vedno premalo časa, saj sin živi in dela v Ljubljani. Čas, ki je na razpolago, skušamo v družini porabiti čim bolj racionalno."

MI MED SEBOJ

HČI - MONIKA GREGORVIČ
MATI - SOKA GREGORVIČ

"Spominjam se, da me je mama peljala na sprehod po Portorožu," pravi Monika, "in vsakokrat, ko sva šli mimo skladišča soli, je dejala, da je to DROGA in da v skladišču soli dela očka." Mamo je spraševala, kje ona dela, in mama je odgovarjala, da tudi ona v DROGI, ampak v Izoli. (v TOZD RIBA, op.p.). "Ko je mama zagledala katero od ribiških ladij na morju, jih je znala celo poimenovati, pa čeprav so bile precej daleč od obale," se spominja Monika. Oče je bil pred leti invalidsko upokojen, mama pa dela v Logistiki.

In kaj je povedala mama Soka?

"Srečna sem, da ima hči delo, da dela v DROGI, pa tudi nimam nič proti. Močno pa si želim, da bi DROGA zgradila novo tovarno, v kateri bi delo našli še mnogi drugi mladi, nezaposleni ljudje, ne pa da se napoveduje ravno obratno!" je odločno zaključila smoj intervju.

SIN - GREGOR KOVAČIČ
MATI - BAZILIKA BANOVAČ

Gregor je prisrčen in simpatičen mladenič. Dela v ZAČIMBI. Vprašali smo ga, česa se najbolj spominja iz otroških let.

Spominja se, da mu je mama pripovedovala, kje dela, in mu povedala, da "dela" kavo, čaje, začimbe.

Prvi stik z ZAČIMBO je bilo počitniško delo. Spominja se, da je bilo vzdušje v kolektivu zelo prijetno, skoraj družinsko. Tega občutka, žal, danes nima več.

Nekje je treba delati. Sedaj je to ZAČIMBA, v prihodnje pa bo morebiti kje drugje.

"Sicer pa, če ne bi bilo mame, ne bi bilo niti mene, in tudi v ZAČIMBI ne bi delal...", se Gregor prisrčno zasmeje.

Bazilika pravi, da je bila sprva vesela štipendije, ki jo je dobil od DROGE, pričakovala je namreč, da bo tukaj tudi redno zaposlen. Pa se ni zgodilo, kot so obljubljali, in če bi danes lahko odločala, bi za sina poiskala delo drugje, ne pa tu, kjer je še sama zaposlena. Obenem ji je tudi žal, da mora izreči te besede.

Vsi si želimo, da bi bili naši otroci pridni in pohvaljeni, in da bi bili nanje lahko ponosni.

MI MED SEBOJ

SIN - EGIDIJ ZUDIČ
MATI - DANICA ZUDIČ
OČE - EGIDIJ ZUDIČ

Egidij mlajši, zaposlen v ZAČIMBI, je lepoteč, ki se v prostem času ukvarja z manekenstvom. Je sicer vedno nasmejan in na vprašanje, od kdaj se spominja ZAČIMBE (starša namreč delata v ZAČIMBI), kot iz topa izstreli, da se ZAČIMBE spominja od vedno, še v maminem trebuhu je vedel zanjo! In oče doda, da je mati gotovo dišala po začimbah ...

Mama je povedala, da je Egidij že kot deček govoril, da bo tudi on delal v ZAČIMBI. In oče? No, on pove, da je prišel delat v ZAČIMBO zato, ker je vedel, da bo tudaj našel ženo ... in tako se je tudi zgodilo. Sicer je zato moral porabiti kar nekaj kilogramov bonbonov, da je z njimi zapeljeval lepo mladenko Danico, ki je iz hrvaške Istre prišla na delo v ZAČIMBO. Danica je verjetno edina oseba v DROGI, ki na delo prihaja ob peti uri zjutraj in to že celih 27 let. Za začimbarje pride namreč tako zgodaj skuhat kavo, mleko in čaj. Kako so minila ta leta? vpašam starša. Zelo hitro, posebno če pogledava oba odrasla sina ... Egidiju mlajšemu se je želja po zaposlitvi v ZAČIMBI delno izpolnila, ko pa bo sprejet za stalno, bo še bolje!

SIN - KLEMEN JUGOVAC
MATI - MARIJA JUGOVAC

Spominjam se, da je Klemen pred nekaj let krasne dolge skodrane lase. Le katera ga je pregovorila, da si jih je ostrigel? No, mi smo ga povprašali, kar je naša dolžnost, in sicer kam segajo njegovi spomini na DROGO.

Spominja se škatel čaja, ki ga je vedno rad pil. Ostali v družini so pili kavo. Dobro se spominja rdečih vrečk Barcaffé, najbolj pa SOLIN, čeprav dolgo ni vedel, da je tudi to DROGA PORTOROŽ.

Da je zaposlen v DROGI, je zgolj naključje. Je sicer zadovoljen, a ne opravlja dela, ki bi si ga najbolj želel. Je pa jutri nov dan, in potlej še naslendji. "Veliko je še možnosti," mu pritrdimo.

In mama Marija? Ničesar ni hotela povedati, preprosto zato, da se ne bi bilo treba fotografirati, biti v časopisu. Sama sicer nima nič proti NAŠEMU GLASU, rada ga prebira. No, mi pa nimajo nič proti Mariji. Želimo ji vse najboljše.

MI MED SEBOJ

SIN - ALEŠ MAHNIČ OČE - ALJOŠA MAHNIČ

Si predstavljate, oče in sin, oba zaposlena v isti firmi v isti izmeni in na istem oddelku ...? Marsikateri otrok bi takšno služenje kruha enostavno izključil, a Aleš se le glasno zasmije in reče: "Še bolje se razumeva kot doma, je dober šef!" In kaj pravi oče?

"Ne tako sin, s šefom ne smeš nikoli biti zadovoljen, pa še mislili bodo, da delaš, kar hočeš!"

"Šef je slab, napišite, da je grozen," se pošali Aleš.

In oče? kaj pravi on?

"No, na mladih svet stoji. Seveda sem le doma oče, na delu pa sem to, kar za druge, Aleš nima nobenih privilegijev! Sicer pa ob tej priliki povem, da moramo mlade

ljudi učiti delati in jim svetovati. Seveda jim pustimo možnost sodelovanja, moramo jih animirati ... "

Kako je z Aleševimi koristnimi nasveti? In on se zopet zasmije in pove, da koristni predlogi so, a oni, mladi, žive v nekem svojem svetu (kaj nismo tudi mi bili takšni ...?, op.p.)

Oče še pove, da je povsem razumljivo, da mladi opravijo obvezne delovne naloge, nato pa se ukvarjajo s športom in drugimi dejavnostmi. Seveda ne moremo pričakovati, da imajo mladi delavci isto pripadnost kot mi starejši, ki smo že povsem pripeti na DROGO. Mladeniča še vprašam glede NAŠEGA GLASU in on pove, da ga pregleda in da ga najbolj zanimajo novice iz drugih PC v DROGI!

Za konec vprašam, ali bosta prišla na novoletno DROGINO "žurko", in ugotovim, da ima te vrste pripadnost DROGI sin, oče pa ne, njega na "fešti" ne bo.

SIN - DIETMAR PLOH MATI - MAJDA PLOH

DIETMAR PLOH je prišel v GOSAD najprej kot štipendist. Leta 1986 je končal šolanje na Srednji živilski šoli Maribor kot predelovalec živil rastlinskega izvora. Takoj se je zaposlil v DROGI in kljub svoji mladosti je naš dolgoletni sodelavec. Nekaj let dela kot sterilizer. Majda in Dietmar sta edina, ki predstavljata dve generaciji iste družine v Gosadu. Sin je sicer trdil, da nima časa za fotografiranje, pa se je le videlo, da je zadovoljen, da bosta z mamo skupaj na sliki, saj je mama ena sama.

MAJDA PLOH se je zaposlila v GOSAD-u Središče ob Dravi 19. 1. 1979, čeprav je že prej nekaj mesecev delala v našem podjetju. Zaposlila se je že zelo mlada mamica s kar štirimi otroki. Dva sta bila že kar precej velika in sta lahko pazila na manjša dva. Včasih sva se pogovarjali, predvsem ob zaključku leta, pa mi je velikokrat potarnala, da je delo težko. Takšno je tudi danes, saj je norma zelo visoka, pa tudi ljudje so se spremenili, vsak je postal bolj vase zaprt. Včasih je bilo več veselja, kljub temu da je bilo tudi takrat veliko dela. Ker sama ni dala izjave, ker ni imela časa, sem to zapisala po spominu.

MI MED SEBOJ

SIN - ANDREJ VALENČIČ MAMA - MARIJA VALENČIČ

Gospa Marija Valenčič bo prav na novega leta dan praznovala 19. obletnico svoje zaposlitve v PC Zlato polje, medtem ko se nam je njen sin Andrej pridružil pred petimi leti.

Zaradi Andrejeve odsotnosti sem se z gospo Marijo, ki sem jo ujela pri pakiranju začimb, pogovarjala posebej.

NG: Kako se spominjate svojih prvih let v Drogi? Se je v teh letih kaj spremenilo?

Marija Valenčič: Preden sem prišla v Drogo, sem delala v Cimosu v Senožečah. V prvih letih službe v Gradišču je bilo ogromno ročnega dela, zato smo delavke naredile dosti manj kot sedaj. Delo je zdaj z novimi stroji seveda lažje, naredimo pa več in moramo zato v bistvu več delati.

NG: Kako to, da se je vaš sin zaposlil v Drogi?

Marija Valenčič: Ko sem izvedela, da iščejo nove delavce, sem mu povedala in je napisal prošnjo.

NG: Ali mislite, da je imel pri zaposlitvi kaj prednosti, ker je vaš sin?

Marija Valenčič: Prepričana sem, da so ga vzeli zato, ker so ga potrebovali. Če bi jaz lahko kaj vplivala, bi takoj zaposlila še dve hčeri. Ena od njih se je v preteklosti tudi želela zaposliti v Drogi, pa ni bila sprejeta, ker takrat nismo potrebovali novih delavkah.

NG: Ali se z Andrejem skupaj pripeljeta v službo, glede na to, da Andrej živi še pri vas?

Marija Valenčič: Pravzaprav se jaz rajši pripeljem s starejšo hčerjo, ki pride prej. Andrej gre prepozno od doma in pride v službo vedno zadnjo minuto.

NG: Ste zadovoljni, da dela vaš sin v Drogi?

Marija Valenčič: Zadovoljna sem, ker ima službo blizu doma, po drugi strani pa si želim, da bi si našel kaj boljšega. V zadnjem času slišim, da ima manjšo plačo. Delo je tudi težko. A žal bo težko našel kaj drugega, saj ima končano samo osnovno šolo. Bolje bi bilo, če bi bil sprejet za stalno, saj si tako niti kredita ne more vzeti.

NG: Vam kdaj pri delu pomaga?

Marija Valenčič: Če pride v mojo bližino, raje zbeži!

NG: Ste mu dali kakšne posebne napotke, preden je začel delati v Drogi? Ste ga na kaj posebej opozorili?

Marija Valenčič: Andrej je tak, da se nisem nič bala in ga ni bilo treba nič opozarjati. Je zelo miren in prepričana sem bila, da ne bo delal zgage. S hčerami bi bilo dosti huje - saj veste, ženske imamo daljši jezik...

Andrej, ki je v PC Zlato polje zaposlen kot skladiščni delavec, je potrdil mamino trditev, da pride vedno zadnjo minuto v službo, a je dodal, da dostikrat ostaja v službi tudi popoldne, saj prihajajo tovarnjaki tudi po

službenem času in šoferji nočejo čakati do naslednjega dne na raztovarjanje.

NG: Kakšno predstavbo si imel o Drogi, preden si se tukaj zaposlil?

Andrej Valenčič: Pogosto sem slišal, da je Droga dobro podjetje, nisem si pa predstavljal, kakšno delo me čaka. Vendar mi je bilo delo takoj všeč, imam dobre sodelavce, ki so me lepo sprejeli, dobro pa se razumem tudi s svojimi šefi.

NG: Kaj najraje delaš in česa ne maraš?

Andrej Valenčič: Rad delam vse, saj je v skladišču vedno dosti dela. Moti me, da nas stalno "premetavajo" povsod po tovarni in delamo res vse (ko je prihajal k meni na pogovor, so ga sodelavci malo dražili, da gotovo potrebujem delavca za rezanje zelišč in ga zato kličem!!, op.p.). Drugi delavci pa nam ne pridejo pomagat, kadar je dosti dela.

NG: Že vsa leta si zaposlen za določen čas. Bi rad ostal tukaj? Se boš mogoče odločil za šolanje?

Andrej Valenčič: Seveda bi rad ostal. Dva moja sodelavca sta se letos vpisala v srednjo šolo, sam pa se zaenkrat še nisem odločil. Vendar o tem še nisem rekel zadnje besede.

Upamo, da boste bralci Našega glasu zadovoljni s predstavami dveh generacij v DROGI. Staršem in njihovim otrokom pa se najlepše zahvaljujemo za sodelovanje. Vsem smo želeli popestriti prednovoletno vzdušje z zanimivim branjem. Pa srečno v letu 2000!

Slike in besedila: Dragica MEKIŠ
Danica KRAJNC
Ida LESJAK-SELIČ
Manuela FERENČIČ-MEDEN

NADVSE KORISTNI NASVETI

Sok kislega zelja za pijanega mornarja

Prihajajoči prazniki so priložnost za počitek, veselje, druženje...V vse to bomo vpletli naše najljubše in najbolj praznične jedi, z namenom, da nam pomagajo odgnati stresni vsakdan in nas obdajo s prijetnim počutjem. Če pa bo kakšna predobro potica preveč obtežila želodec ali pa bo glava po veseli noči prehudo bolela, potem prazniki ne bodo tako prijetni kot bi sicer bili. Naj vas spomnim, da lahko vzroki za vse omenjene težave tičijo ravno v nepravilni sestavi zaužite hrane. Nikar ne odnehajte z branjem, saj vam sama kake diete prav gotovo ne bom predlagala. Za to imamo zdravnike, pa še navodil le-teh se ne kaže držati ravno za praznike. Vseeno naj vam namignem z nekaj nasveti.

* *Ne pretiravajmo s količinami.*

Ste kdaj pomislili, kaj imata skupnega vsakodnevna prehrana in vsem poznana igra Monopoli? Smešna primerjava, pa vendar. Ko se zjutraj začnemo pretegovati v nov dan, imamo na voljo še vseh 2000 do 3000 kilokalorij, ki jih lahko čez dan "pojemo". Da se razumemo, jedli bomo seveda različna živila, katerih hranilna vrednost se izraža v enotah energije. To naj bi bila začetna vsota, s katero igralci Monopolija lahko pričnejo igro. Posamezniki to zalogo zelo različno uporabijo. Nekateri začnejo previdno in jedo (ali kupijo) čez dan več manjših in manj kaloričnih obrokov (manjših in cenejših posestev). Drugi spet pričnejo dan z obilnim hranilnim zajtrkom (ali kupujejo najdražja letališča in mondena posestva) in pustijo za preostanek dneva samo še kako polovico "zaloge". Tako "lačni" kot "podjetni" sami odločajo, kako bodo razpoložljivo vsoto najbolje naložili. Za vsak uspešno pretečeni krog smo v igri ob prehodu preko starta nagrajeni z dodatno vsoto denarja. In če nam

v vsakdanjem življenju uspe preteči vsaj pol ure dnevno, ali 45 minut pretelevaditi ali vsaj hitro prehoditi, potem bomo za vsak tak "krog" nagrajeni z dodatno količino hrane, ki bo za naše telo pomenila od 200 do 300 kcal energije. Na kratko: kdor rad je, bo tudi tekel. Če pa bo morda kak dan samo veliko in dobro jedel in nič tekal, lahko to še vedno popravi z manjšim postom v naslednjem dnevu.

* *Izogibajmo se prevelikih količin maščob.*

Povečini smo ljudje nagnjeni k temu, da pojemo nekoliko več hranil, kot pa jih telo dejansko potrebuje. Pri presnovi se encimski mehanizmi prilagajajo količini zaužitih beljakovin in ogljikovih hidratov, količine, ki jih telo ne potrebuje, se tudi odvajajo iz telesa. Proces presnove maščob pa ni nadzorovan. Zato se dogaja, da se odvečne količine zaužitih maščob skladiščijo kot zaloge v telesu. Počutili se bomo veliko slabše, ko se bomo prenaledli mastne hrane, kot pa takrat, ko se bomo prenaledli jedi, ki vsebujejo pretežno vodotopna hranila. Pa še nekaj si velja zapomniti: 1 g beljakovin ali 1 g ogljikovih hidratov se pretvori v 17 kJ energije, 1 g maščob pa kar v 37 kJ!

* *Ko veliko jemo, pijmo tudi veliko vode.*

Voda je osnovna spojina življenja. Telo nas na potrebo po vodi opozarja z žejo, zato prisluhnite telesu.

Ko pojemo preveč hranil, voda odvečne količine spira iz telesa. Seveda to velja samo za vodotopna hranila (proteini, soli,...), ne pa za maščobe.

* *Privoščimo si kakšno funkcionalno živilo.*

Ta učena beseda je nastala zato, ker so strokovnjaki dokazali, da neka tera živila (poleg tega, da predstavljajo hranilo za organizem) dodatno tudi ugodno vplivajo na počutje in zdravje ljudi. O tem kaj več v posebnem članku v kateri od naslednjih števil Našega glasu. A na kratko: Zdaj že vsi prav dobro vemo, da bi sok kislega zelja v srednjem veku rešil prenekaterega pijanega mornarja glavobola in pa celo prežgodnje smrti, ki je bila posledica pomanjkanja vitamina C. Spomnite se nanj, če se boste po novoletni noči zbudili z malce težko glavo. Ste morda vedeli, da se skupina znanstvenikov daleč na Finskem trudi, kako izdelati sok kislega zelja, ki bi bil prijetnejšega in blažjega okusa ter tako primeren kot vsakodnevno živilo?

Nataša GLADOVIČ

PRAZNIKI

Lepše je dati kot dobiti - darila oviti v ljubeznivost, ne v celofan

Najlepši dnevi v letu so dnevi ob božiču. Toplo pričakovanje, čarobni trenutki ob smrečici, darilih in družinski večerji. Naredite si jih zares lepe!

Danes smo ljudje prisiljeni živeti divje in zmedeno, hodimo drug mimo drugega. Izmenjava daril ni več namenjena vzpostavljanju prirčnih odnosov med ljudmi. Mislim, da je v današnjem svetu vse preveč neke vrste "sleparjenja", ljudje dajejo zato, da potem tudi sami kaj dobijo. Obred obdaritve ni več naša želja, ampak obveza. Kupovanje daril ni več užitek, ampak je postalo praznična mora in ideje so zamrle. Tudi meni uide: "Pa kaj naj mu kupim, saj ima že vse." Predlagam: zakaj ne začnemo znova?

Že od malega si želimo vzpostavljati prijateljski odnos. Majhen otrok spontano punuja igračo ali hrano drugim osebam. Ljudje si podarjamo stvari, moški ženski in obratno, starši in otroci med seboj, prijatelji med seboj. Ljudje smo družabna bitja, zato ne uživamo samo ob hrani, pijači, seksu in nabiranju dobrin, ampak tudi v sme-hu, igri in izmenjavi daril z našimi

bližnjimi. Človek nekaj da zato, ker je to gesta sreče, zadovoljstva. Najlepše je, če nekaj damo iz srca, ne da bi pri tem razmišljali, ali bomo tudi sami obdarovani. Darila zmanjšujejo nasilnost v nas. Njihov smisel je pozornost, prijaznost, simpatija, družabnost in ne materialno bogastvo. Morda se sliši neverjetno, toda sama resnično raje dajem, kot pa sprejemam darila. Najboljši je občutek, ko nekoga presenetiš in ga tako razveseliš, da ostane brez sape. Pri tem ujameš njegov pogled, ki ti je podarjen in si ga zapomniš, ker je drugačen. Ker je tudi darilo. Podarjen ti je na poseben način, ovit z drugačnim izrazom na obrazu, okrašen z vlažnim leskom oči.

Ni vseeno, kakšne barve je darilo oziroma papir, v katerega smo darilo zavili. Prav je, da vtisnemo darilu še svoj pečat. Pri izbiri darila in papirja moramo biti pozorni na to, kakšen je človek, ki mu darilo poklanjamo, katere barve so mu všeč in kaj želimo z darilom doseči. Oboje mora biti skladno z obdarovancem. Barve veliko povejo tudi o človeku.

Rdeča je barva ljubezni, je pa tudi barva jeze, poguma in strasti. Pomeni dve skrajnosti - skrajno veselje, ljubezen in evforijo nad čim dobrim, pa tudi skrajno jezljivost, razburjenje in celo agresivnost zaradi česa slabega. "Rdeči" so pustolovci ter navdušeni športniki. Navdušuje jih vse kar je povezano s spolnostjo in strastmi.

Modra je barva neba in odmaknjenosti. Ljudje, ki imajo radi modro, so dobri opazovalci, dobri prijatelji in zavezniki, dokler drugi ne zaigra njihovega zaupanja, potem se ne maščujejo, temveč preprosto umaknejo. Pri delu so zelo natančni, ne marajo tveganja in nikoli se ne odločajo na slepo srečo.

Rumena je barva sonca, zlata, ravnovesja in harmonije. Je barva življenja. Ljudje katerih zaščitna barva je rumena, so zelo praktični, pa tudi zvedavi. "Rumeni" se ne morejo zlepa sprijazniti, da je kaj nemogoče, saj rumena vedno sili k širjenju in uresničevanju.

PRAZNIKI

Zelena je barva narave, barva rasti, razmnoževanja in miru. Podobno kot rdeča, je spremljevalka zaljubljenih, zato se zaljubljeni kaj radi oblečejo v zeleno ali se sprehodijo z ljubljenim človekom v naravo, med zeleno rastlinje. "Zeleni" ljubijo otroke, živali in rastline, nasploh vse, kar je živo. Teško jih je razburiti, še težje užaliti, zato pa z lahkoto odpuščajo. Ker so nagnjeni k pasivnosti, je dobro, če si omislijo modne dodatke v rdeči in oranžni barvi.

Vijolična je barva skrajne občutljivosti, občutka za lepo v glasbi in umetnosti nasploh. "Vijolični" so radi sami in velikokrat se umaknejo v samoto. Ker so zelo občutljivi, jih je lahko prizadeti. Bolečino zakopljejo globoko vase. So samotni jezdec, ki skušajo sami priti do resnice in živeti skladno z njo, ne pa o njej govoriti drugim.

Zavijmo darilo z ljubeznijo, ovijmo jih s trakovi, ozaljšajmo s pentljami. Zakaj bi zavijanje pustili rokam trgovke, ko pa lahko tako uživate ob tem? Za zavijanje lahko uporabite različne materiale. Stara škatala, ki ste jo oblepili ali poslikali, je lahko pristrčna embalaža. Važno je,

da uporabite nekoliko domišljije in iznajdljivosti, kajti doma zavito darilo pomeni obdarovancu veliko, saj ima osebni pečat. Možnosti za papirnato razkošje božičnega večera je nešteto, le nekaj časa potrebujemo za zavijanje daril. Darila bodo razveselila obdarovance na božično noč.

Alenka KUBIK

Ali ste vedeli ?

BOŽIČEK mora tudi v šolo. Božičkovo delo ni tako preprosto. Kdor hoče v Nemčiji v prazničnih dneh postati Božiček, se mora vpisati v pravo pravcato šolo. Tečaj v Berlinu, na primer, obsega ličenje in maskiranje, mimiko in recitiranje, šele nato se lahko z belo brado in rdečim plaščem poda na ulico. Tudi pravljice imajo svojo zoparno plat.

Zakaj je Božičkov plašč rdeč s kapuco? Po tradiciji skandinavskih dežel naj bi bil Božiček dobrodušen starček, ki prihaja z ledeno mrzlega Severnega tečaja in je zato oblečen temu primerno v težko rjavo krzveno suknjo in toplo kosmato kučmo. Zakaj je torej spremenil videz in se preoblekel v rdeč plašč s kapuco? Zgodilo se je v Ameriki. Ilustratorju Thomasu Nastu je bila bolj všeč podoba v rdeče oblečenega trebušastega starčka z dolgo brado, sedečega na saneh, ki jih vlečejo leteči jeleni. Obstaja pa še ena razlaga o tem, zakaj naj bi bil Božiček oblečen v rdeče. Glavni krivec naj bi bila družba Coca Cola, ki je menda v prvih letih tega stoletja sponzorirala njegove nastope in ga oblekla v barvo svoje znamke - rdečo, seveda.

Alenka KUBIK

HOROSKOP

DROGOVCI V LETU 2000

Zaključek drugega tisočletja, torej vstop v čarobno leto 2000, boste drogovci preživeli zelo podobno kot leto 1999! Delovni uspehi in delovna kakovost bodo isti, za nekatere artikke in področja pa celo višji. Sicer pa DROGA v letu 2000 ne bo prejela nobenih pomembnejših družbenih priznanj.

STRELEC

STRELCI praznujejo letošnji rojstni dan, kot bi bil zadnji, bučno, razgrajaško, in še bolj bi, če ne bi toliko časa preživeli pred računalnikom ali televizijo. Za naslednje leto jim zvezde to odsvetujejo.

Predlogov za nove artikke bo kar nekaj, do trga pa jih bo prišlo bore malo. Kot večkrat doslej bo tudi v letu 2000 več prikritih zamer glede sprejemanja novih artiklov...

KOZOROG

Ste že razmišljali o dodatnem izobraževanju? V kolikor se izobražujete ob delu, vedite, da boste zelo uspešni. Od prijateljev ne zahtevajte, da vam bodo stalno na voljo!

Za vse drogovce je zelo pomembno, da se prično učiti - zajtrkovati. Najboljše so žitarice (prodaja pada)! Nova tovarna, nov delovni urnik - pa naj bo nova tudi prehrana.

VODNAR

Vodnar je zelo priljubljen in to bo še naprej. Le pogledajte okoli sebe! Poiščite vodnarja, ki bi bil nepriljubljen! Ga ni. Vodnar pa mora naslednje leto obvladovati lunine sile. Zaradi njihovega vpliva manj spi, in to škodi njegovi dobrovoljnosti.

V DROGI ne bo predčasnih volitev v svet delavcev. Ne bo niti spremembe na vrhu - če to morebiti koga zanima, seveda. Bo pa svet delavcev v letu, ki prihaja, spoznal, da hribov okoli Portoroža ne more premikati, pač pa bo še naprej napenjal vse sile, da bo o njem kaj slišati. In slišalo se bo!

RIBI

Ribi bi morali spoznati, da je vikend za nedelo, za počitek, za dušo. Ker ne znate ukazovati, je bolje, da tega ne počnete. Ne glede na to, pa vas bodo prijatelji s pridom izkoriščali, tudi in predvsem na delovnem mestu.

In sindikat? Velikokrat se bomo vprašali ali je sploh še živ, ampak če bomo dovolj pozorni, ga bomo 15. v mesecu, lahko našli. Res pa je, da ima sindikat največ uspeha pri 13. plači, kar tudi ni ravno zanemarljivo. Bo pa v prihodnje sindikat DROGE še naprej financiral kulturne prireditve, izlete, in

predvsem vsakemu, ki bo odšel v penzijo, podaril ročno uro. Premislite!

OVEN

Ovni bodo na delu bolj obremenjeni kot leto poprej. Je pač tako. Uspešni bodo v ljubezni. Druge težave bodo zaradi uspeha v ljubezni zgolj formalne. Ne glede na to bi prav prišel fitness ali hoja, ne po asfaltu!

Novih članov uprave ne bo. Če se to vendarle zgodi (možno bo le v primeru stičnih orbit med Marsom in Saturnom), ne bo za dolgo, največ za osemnajst mesecev. Glede na to, da slednje zaposlene dosti ne zanima, (sai mandata tudi ne zvedo, kar oči ne vidijo, ušesa ne slišijo, pa srce ne čuti), bo vse v redu.

BIK

Ne razbijajte si glave kar tako. Morate se posodobiti z meditacijo, sproščanjem in predvsem z mirnim reševanjem problemov, ki jih bo kar nekaj. Pri tem ne pozabite, da jih nimate samo vi. Za bikce bi prav prišlo nekaj romantike, na primer sprehodi ob morju ali po jesenskem listju ...

Pomlad bo močno vplivala na zaposlene v DROGI. Še bolj kot prejšnja leta. Čeprav bo velika napetost zaradi selitve stoletja, bo ta rahlo zamujala. Razlogi za skrbi bodo nadpovprečna povpraševanja po Droginih artiklih, ob tem, da bo treba pripraviti zaloge za čas prehoda na novo skladiščenje. Bo pa v tem obdobju izredno odmevna pomladna DROGINA fešta, tudi po obisku vabljenih.

DVOJČKA

Za nekatere v DROGI ni slabo, da je v kolegiju premalo dvojčkov. Ti so namreč zelo radovedni, in ker jih ni, jih pač ni. Sicer pa se bodo Drogini dvojčki še naprej razdajali na vse strani (seveda je nekaj izjem). Prav bi bilo, da včasih rečejo tudi ne, čeprav bo zamera, ker je za dvojčke to nenavadno.

V letu 2000 bo precej močna propaganda za koriščenje DROGINIH apartmajev za dopuste. Le malokdo bo vedel zakaj, bo pa nek zakaj. Sicer brez panike, tako bo tudi v letu 2001, potem pa, no, saj se bo zvedelo ...

HOROSKOP

Ostane le ena resnica: brez dela ne moremo živeti, vse bolj pa tudi ne brez dopusta ...

RAK

DROGINI rakci bi si morali v letu 2000 privoščiti čimbolj prijeten dopust. In to ne doma, obvezno v nekem drugem okolju. Če to ni mogoče uresničiti, je treba večkrat na krajše počitnice.

Leto 2000 ne bo naporno za rake, ker pa je bilo napornih nekaj prejšnjih let, so še vedno prisotne negativne posledice iz preteklosti.

V **DROGI** bo nekdo jasno in glasno povedal, da kolektivnega dopusta ne more biti. Čeprav ga boste planirali, bo obveljala določba o izjemah.

Poletje bo dolgo in vroče, soli bo kot že dolgo ne, in za drogovce bo še bolj moderno, da si dodatne cekine prislužijo s pobiranjem soli. Sicer pa bo s **SOLINAMI** vse OK. Nanje bomo lahko ponosni še naslednjih sedemsto let.

LEV

Levi ostajate levi. Zanimivo, da ste kljub karakterni strašni prisposobi zelo priljubljeni. Se vas mar bojijo?

Dobro vam je znano, da brez razloga. Še vedno so vam in nam tudi naložili čimveč dela in vi ga boste, brez pripomb, vedno zmogli.

Večina izletov drogovcev bo v septembru in vsi bodo uspešni. Nobenega pa se ne bo udeležil niti eden od številnih direktorjev. Vedno so sicer skromne izjemne možnosti, da se zadeve drugače izcimijo, pri izletih pa kaj malo kaže, da bi se. Navsezadnje, če je za vse drogovce tako prav, je tudi zvezdam vseeno.

DEVICA

Za device velja, da so natančne. Slednje je tako zelo zapisano, da niti ne opazimo, da to sploh ne drži. Ali pa to, da držijo obljubo, da ne pozabijo, in podobno. Kje pa! Navodila devicam: bodite dosledne tistemu, kar za vas slišimo, tudi v prometu. Spoštujte prometne znake, predvsem o hitrosti.

Jeseni bodo v **GOSADU** gostili zaposlene iz drugih delov **DROGE**. Čeprav se bodo začeli dokaj pozno pripravljati na sprejem, bo ta enkrat, veličasten in neponovljiv. Štajerci in Prekmurci drugače niti ne znajo, tokrat pa bodo presenetili tudi sami sebe.

TEHTNICA

Za tehtnice bo leto 2000 finančno uspešno. Čez celo leto bodo tu in tam pritekali nepričakovani denarci. Žal bodo odšli tako kot so prišli. Z zvrhano mero discipline bi lahko kaj privarčevali, če bi ne pozabili na to napoved takoj po branju druge številke **NAŠEGA GLASU**.

NAŠ GLAS bo v letu 2000 še boljši, še bolj hvaljen kot doslej. Prejel bo tudi pomembno priznanje izven **DROGE** in izven **SLOVENIJE**. Celó nekaj več.

Zaradi tega bodo ustvarjalci **NG** zahtevali višje honorarje iz česar pa ne bo nič. Kljub temu bodo za **NAŠ GLAS** pisali tudi mnogi drugi drogovci. Krog piscev se bo tako razširil, odmevna pa bo fešta teh pisunov jeseni 2000. Pred tem naj bi bila ena poletja, jo pa zvezde odsvetujejo.

ŠKORPIJON

Časi so za spremembe. Tokrat tudi za škorpione. Frizura sicer lahko ostane ista, drugo pa... Tudi šport bo treba menjati. Enako velja za hobije. Z denarjem škorpioni skrbno ravnate, so pa tudi meje. Lahko bi bolj pogosto odvezali mošnjiček in drugim kaj več privoščili.

In kako kažejo zvezde drogovcem za tretje tisočletje? Vsekakor bi bilo dobro, da bi spremenili prehrano. Ne glede na to, da si služite denarce v živilski industriji, ki predeluje, dobro poznate tudi naravno hrano, na primer čaje, začimbe in drugo. Skratka, dobro bi bilo, da bi dnevno zaužili vsaj en obrok nepredelane hrane. Zaradi tega sicer ne bo niti eden od drogovcev živ dočakal leto 2000, ampak se bo bistveno bolje počutil naslednjih petdeset let. V **DROGI** pa se bo v letu 2000 vzdušje zelo spremenilo na bolje. Temu bo pripomogla raziskava o počutju drogovcev na delovnem mestu, ki bo dokazala, da je vse zelo lepo in prav. Resnici na ljubo je tudi v letu 1999 veliko več dobrega kot ne. Glede na to, da drogovci niste nikoli z ničemer zelo zadovoljni, zvezde pravijo, da za to niso krive, in drogovcem napovedujejo zelo **SREČNO, ZDRAVO IN ZADOVOLJNO LETO 2000**.

Dragica MEKIŠ

INTELEKTUALNA SREČANJA

PISUNI SE IZOBRAŽUJEJO

Kot veste, uredniška odbora Našega glasu in glasila Od nas do vas (za poslovne partnerje) konec vsakega leta povabita svoje dopisnike (po domače pisune) na letni občni zbor. Tu kritično ocenimo (beri: pohvalimo) delo preteklega leta in tako izdelamo najbolj izčrpno, najboljše in najbolj duhovito letno poslovno poročilo v celi Drogi.

Pisuni proizvajajo, gospod Markočič nadzoruje delovni proces, harmonikaš pa skrbi za kakovost razpoloženja.

Letošnje srečanje pisunov je bilo popolnoma v duhu internega izobraževanja, stvar pa sta zakuhala urednica Lilijana ter zunanji sodelavec Jadran. Potekalo je v glavnem v naravi in sicer iz dveh vzrokov: prvič – svež zrak zbistri možgane in jim pomaga do novih zamisli okrog člankov itd.; drugič – pisuni moramo dobro poznati svojo okolico, da bomo lahko poslovnim partnerjem kdaj kasneje predstavili lepote naših krajev in s tem prispevali h kakovosti Droginega poslovnega obnašanja. Izobraževanje se je začelo na Belvedereju nad Izolo. Šlo je za lekcijo iz agronomije, natančneje iz obiranja oljk (to je tako ali tako edino, kar se v tem času odvija na njivah in v sadovnjakih). Sam predsednik Združenja oljarjev Slovenske Istre, gospod Danilo Markočič, nam je predaval o oljčnih nasadih, oljkah in pridobivanju olja; če bi predavanja

zmeraj potekala v mediteranskih nasadih, bi se Slovenci trumoma

vpisovali v višje šole in predavalnice bi bile zmeraj nabito polne... Sledilo je kolektivno obiranje drevesc. Ker so nas pri tem "v živo" spremljali vzpodbudni zvoki harmonike (kot med udarniški akcijami v realsocialističnih časih), so bolj muzikalični obiralci imeli nekaj težav pri delu: ali so brezuspešno skušali obirati po taktu pesmi, ali pa jih je zgrabilo in so začeli prepevati s harmonikašem - obakrat v škodo uspešnih rezultatov dela. Vseeno smo nabrali tri ali štiri zabojčke (za dva ducata neveščih ljudi je to ugleden dosežek!) in težko je reči, česa se je lastnik nasada na koncu bolj razveselil: teh treh zabojčkov ali dejstva, da smo nehali tacati povsod, kjer ni bilo treba. Pripravil pa nam je nebeško dobro malico (kuharica žal ni hotela izdati recepta za božan-

Izčrpen poduk pred začetkom proizvodnega procesa

INTELEKTUALNA SREČANJA

Med poukom etnografije in oljarstva v Tonini hiši

sko zelenjavno prilogo) in vsem podelil diplome za uspešno nabiranje – kar je jasen znak, da smo se zares izobraževali. Med malico smo si lahko ogledali majhno parado: stara ženica je dvakrat peljala mimo nas krepki, živahni kozi; pozabili smo vprašati organizatorja, če je bil ta veseli defile (kjer ni bilo popolnoma jasno, kdo koga vleče) del izobraževalnega programa, ki nam je hotel približati izginjajočo folkloro in pastoralno idilo. Pozabili smo tudi vprašati, če je prej omenjeni harmonikaš eden od stalno zaposlenih v nasadu; kajti znano je, da glasba

vzpodbuja rast dreves in drugod po svetu se plantažniki menda že poslužujejo teh zvijač.

Naslednja postaja je bil Sv Peter, kjer je v Tonini hiši potekala lekcija iz etnografije. Spoznali smo staro oljarno in prostore tipične istrske hiše iz njega dni. Potem pa smo ostali brez sape: naš sodelavec z Droge, Marjan Grižon, je na vrat na nos sklical znamenite Šavrinke (ena od njih je njegova soproga), ki so nam v Tonini hiši zapele nekaj lepih, starih pesmi. To je bilo zares presečenec brez primere! Pisunka Dragica se jim je zahvalila z besedami,

ki so bile prav tako lepe in ganljive kot presenečenje samo. Tako razneženi in etnografsko osveščeni smo si šli ogledat še naslednjo šavrinško tradicijo – Marjanovo vinsko klet (ta del izobraževanja ni bil v učnem programu, dodal ga je kar Marjan sam na licu mesta). Tu smo etnografijo pomešali z enologijo, saj nam je gostitelj dal na voljo vse svoje sode – treba je bilo samo odpirati pipice. Ni dosti manjkalo, da bi se izobraževanje končalo kar na tej točki, saj smo pisuni (spričo obilice pijače, "kroštol" in mesnih dobrot) kazali kaj malo dobre volje do nadaljnjega pridobivanja koristnega znanja. Ko pa se je v kleti znašla še harmonika in so nekateri odkrili, da so tla kot nalašč za ples, je moral vodič-predavatelj napeti vse sile, da nas je mukoma zvelkel, potisnil in zbrcal iz kleti. Z bistrim očesom je odkril vse, ki so se hoteli potuhniti po kotih in navsezadnje se mu je le posrečilo, da nas je v polnem številu spravil na naš šolski avtobus (ki je, mimogrede povedano, upravičeno imel na prvi šipi napis POSEBNA VOŽNJA). Še sreča, da je denarni prispevek za izobraževanje iz previdnosti pobral še pred prvo malico!

Vsi prevzeti od tolike etnografske znanosti smo v prvem mraku prispeli v Krkavče. Peš smo se napotili do krkavškega kamna (in spotoma odkrili čar samotne gmajne, ki počasi tone v sence prihajajočega decembrskega večera), kjer je imel Jadran kratko predavanje o tej znamenitosti svetovnega formata. Ker naj bi bila ena od lastnosti kamna tudi oddajanje pozitivne energije (menda to počno vsi kamni, katere so valjala po rokah davna keltska plemena), so se začeli udeleženci izobraževalne ekskurzije vseppek obešati in naslanjati nanj – morda tudi zaradi dobre lekcije iz enologije v Marjanovi kleti. Kakorkoli že – sprehod po hladu je vsem pisunom vrnil tudi

Za spomin na nepozabno kulturno poslastico (skrajno levo sodelavec Marjan)

INTELEKTUALNA SREČANJA

Eden od aspektov izobraževanja v kontekstu spoznavanja vsebine arhitektonskih elementov šavrske hiše (ostali seminaristi so pri sodih ali pri pladnjih)

hladno presojo in naslednja učilnica, krkavška oljarna, nas je videla že docela pripravljene na dojetanje novih razlag. Krkavška oljarna je predelovalni obrat, opremljen z naj-sodobnejšimi stroji. Strme smo opazovali, kako se usipajo oljke v lijak in kako na drugem koncu hale teče iz pip oljčno olje. Z nostalgijo smo mislili na staro oljarno v Tonini hiši in na ljudi, ki so se nekdaj toliko mučili za vsak grizljaj kruha in za vsako kapljo olja ali vina.

Pouk smo zaključili v kleti Vina Koper. Kljub dogodivščinam celega dne smo med ogledom kleti kar zbrano sledili razlagam prijazne gospe Mirjane, ki je v kleti zamenjala prejšnjega vodiča in bila zdaj naša predavateljica, kasneje pa celo natakara in sploh odlična gostiteljica; dan se je namreč zaključil z dobro večerjo in pokušino vin, ki so sprožila govorniške sposobnosti udeležencev izobraževanja. Govor sta imela urednika Lilijana in Aljaž, pa nekaj zunanjih sodelavcev, med njimi gospa Tončetič (lektorica) in gospa Martina Besednjak, ki v tiskar-

ni VEK vsak mesec skrbi za lep, urejen izgled obeh glasil. Ugotovili smo, da smo drug z drugim zadovoljni, da si želimo nadaljnega sodelovanja, da smo si silno naklonjeni in da po vsej verjetnosti drug brez drugega sploh ne bi mogli več živeti; ganljivo nas je bilo poslušati!

V kleti Vina Koper - lekcija iz enologije

Utrujeni od mnogih lekcij tega dne smo se razmeroma zgodaj odločili za povratek proti domu. Z avtobusa smo med Koprom in Portorožem našli osem policijskih zased in se organizatorjem izobraževanja v mislih toplo zahvalili za varen prevoz. Saj res – skoraj bi pozabila: organizacija je bila bomba! Lilijani, Aljažu, Marjanu in Jadranu še enkrat hvala!

Sonja POŽAR
Slike Dragica MEKIŠ in
Jadran RUSJAN

Nepogrešljiva torta v kleti Vina koper (pripravila jo je pisunka Dragica, pospravili pa hvaležni prisotni)

LETNI PLAN DROGINIH NEBESNIH ZNAMENJ

Kozorog poslovno leto bo zasukal v plesni krog in med plesom konkurenco vso nagnal bo v kozji rog.

Točil reke solz obilnih februarja bo **vodnar**, ko za novo bo tovarno dal iz žepa ves denar.

Včasih kakšen drzen dečko v kalnih vodících lovi... Pazi naj: namesto **ribe** lahko čevelj ulovi...

Konec prvega kvartala znan poslovni bo izid; morda komu bo nemilo se zaletel **oven** v rit...

Bik poslovno poročilo za polletje bo podal; našel se bo kak nespretnost, ki tedaj bo - vol postal.

Vsakomur, ki si s hinavstvom je ustvaril položaj, bosta **dvojčka** razložila, kakšen je "zgubljeni raj".

Po bilanci marsikomu padel na oči bo mrak, ko preščiopil mu na dvoje plan bo stroškov boter **rak**.

Lev iskal bo hladno senco, v pivo bo pomakal rep, hladen tuš za zaposlene pa prinese nov ukrep.

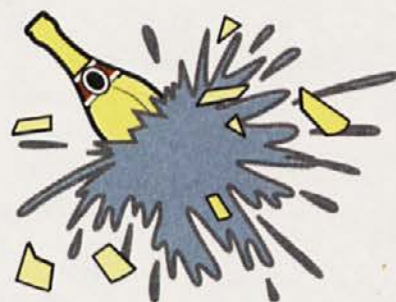
Ko **devica** se prikaže, bodo že dopusti vkraj, v žepih pa, navzlic regresu, bo finančni primanjkljaj.

Tehtnice se nam je bati, ko se tehtal bo uspeh! Marsikoga v tistem času bo minil veseli smeh!

Šale konec bo v **škorpijonu** (če te piči, zasrbi): kadar "piči" slab dogovor, tržni delež odleti...

Strelec s plani in pregledi si zapolni zadnje dni, a v poslovnem poročilu kozla krepkega ustrelji.

In za konec še napotek: ne zapletajte stvari! **Zdrava pamet je najboljša**, zgodovina nas uči!

KUNIGUNDINI ZAUPNI POMENKI

Draga Kunigunda, še zmeraj imam težave z razumevanjem novih pojmov okrog delničarstva in lastništva, zato te prosim, da mi pojasniš tole: kaj pomeni izraz "hčerinsko podjetje"? Ali je to podjetje, ki sme v primeru finančnega poloma računati z materinsko ljubeznijo in pomočjo matičnega podjetja?

Novic

Hčerinsko podjetje je tisto, ki sme v primeru finančnega poloma računati z mačehovsko brco matičnega podjetja.

Draga Kunigunda, strašno me jezi, da pri nas nekateri ljudje vztrajajo pri svojem, ne poslušajo opozoril in naredijo napako, zatem pa sprožijo vrsto procesov, da bi

to napako popravili in se pri tem obnašajo, kot da niso krivi. Najraje bi jih razkrinkal!

Besen

Razkrinkal bi jih? A tako? In komu bi jih zatožil...?

Draga Kunigunda, v novem letu bo letnica okrogla, pa me zanima, če nam bodo tudi plače zaokrožili navzgor...

Računar

Bodo, ampak šele potem, ko bodo število zaposlenih zaokrožili navzdol...

Draga Kunigunda, ali je res, kar se šušlja, da še vedno nimamo urejenih vprašanj okrog namenskih čajev oziroma njihovih imen, čeprav, kolikor se spomnim, komer-

cialisti že natanko dvajset let opozarjajo na te stvari in svetujejo na podlagi izkušenj s podobnimi izdelki drugih proizvajalcev?

Zlopamtilo

Dvajset let?! Poslušaj, kdo pa si, da čase, ko je trgovini ukazovala politika, mešaš z današnjimi sodobnimi pristopi, raziskavami, analizami, prikazi, indeksi, izzivi, teorijami, vizijami, strategijami, vidiki in še z vsem drugim, kar sem pozabila naštetiti?!

Draga Kunigunda, glede na prelom stoletja in tisočletja bomo po silvestrski noči najbrž vsi precej bolj utrujeni kot druga leta. Ali imaš kakšen pameten recept za hitro streznitev?

Vizionar

Letni poslovni načrt.

